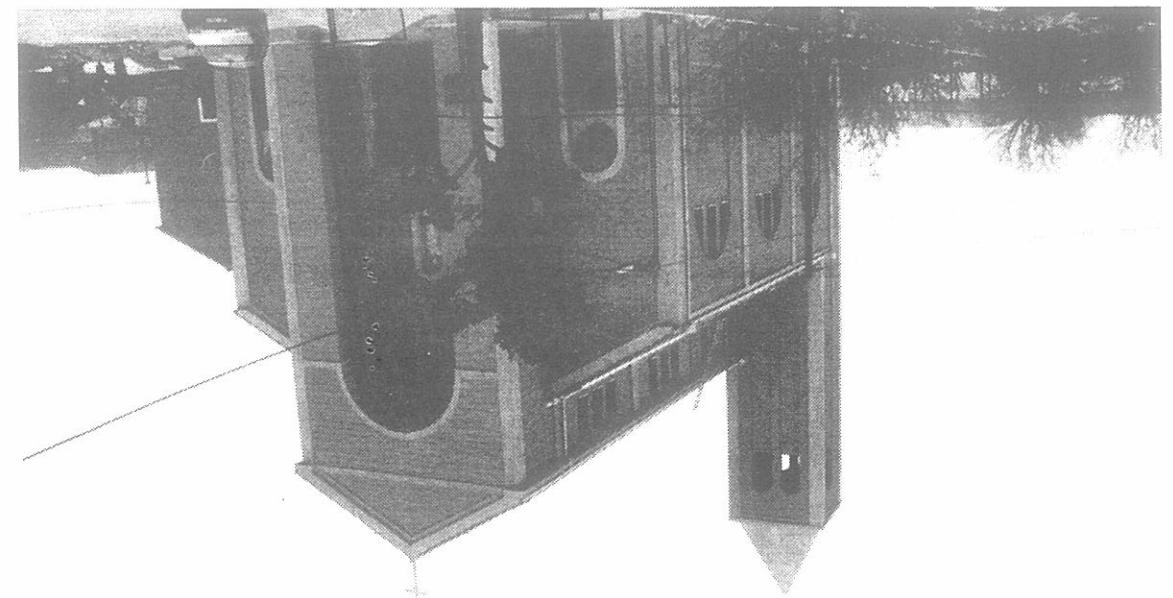

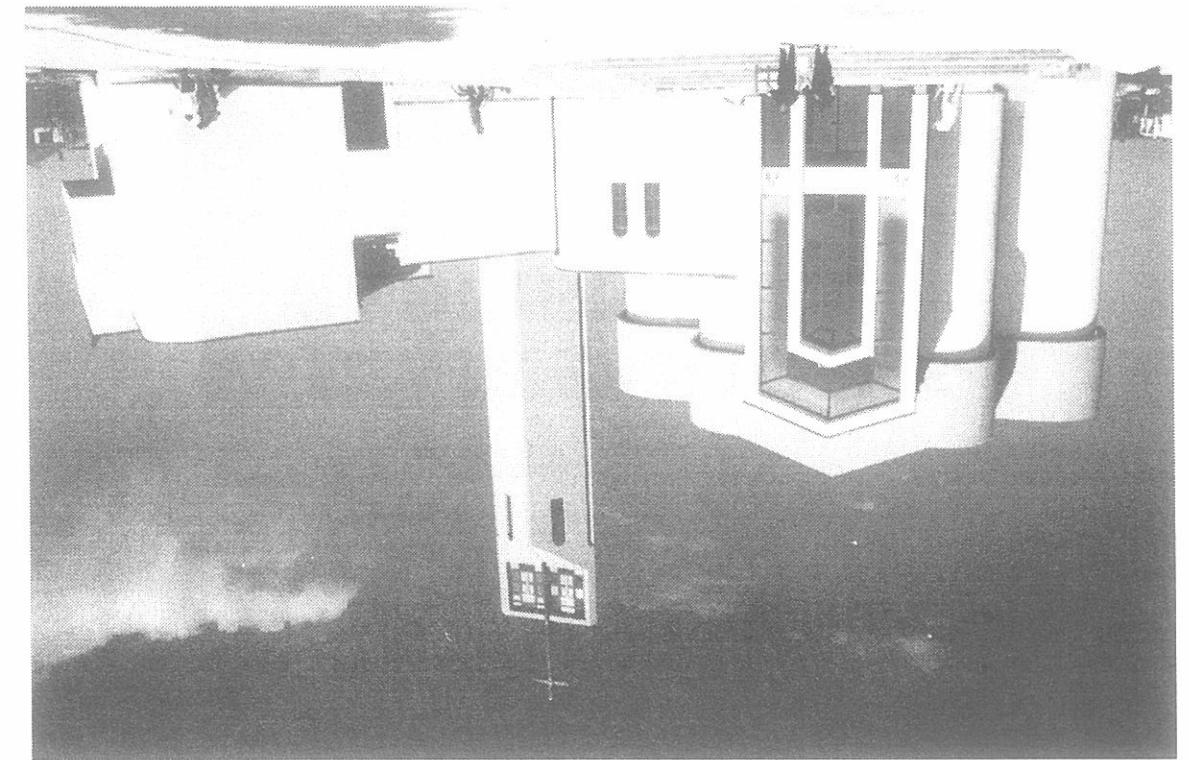
**VJESNIK ZADARSKE
NADBISKUPIJE**

Broj 5-6/2001

Nova župna crkva Uznesenja Marijina, Drăcăevac Zadarški

Nova župna crkva Sv. Ante, Zadar-Smijevac

SADRŽAJ

- Nadbiskupova riječ - *Svijest o Crkvi*, 198
SVETA STOLICA, 199
 Papina poruka svećenicima za Vel. Četvrtak 2001., 199
 Urbi et Orbi, Uskrs 2001., 204
HRVATSKA BISKUPSKA KONFERENCIJA, 206
 Priopćenje s XXII. Plenarnog zasjedanja HBK, 206
 Izjava HBK, 206
 Mons. Bozanić - potpredsjednik CCEE-a, 210
 Priopćenje Vijeća HBK za nauk vjere, 211
ZADARSKA NADBISKUPIJA, 211
 Rekolekcija - ožujak, 2001. (V. Dugalić: Sakramenat pomirenja), 212
 Rekolekcija - travanj, 2001. (J. Kokić: Sjemenište i Gimnazija), 217
 Seminar za vjeroučitelje (Predavanje s B. Prkačin), 221
 Povelje, 230
ODREDBE, 233
 Obavijesti, 238
NAŠI JUBILARCI, 239
VIJESTI I DOGAĐAJI, 240
NAŠI POKOJNICI, 258
IZ POVIJESTI NAŠIH ŽUPA: Kukljica, 261
KRONIKA, 265
 Novi telefonski brojevi, 272

VJESNIK ZADARSKE NADBISKUPIJE - Službeni vjesnik Zadarske nadbiskupije - ISSN 1331-7016; Izdavač: Nadbiskupski ordinarijat Zadar, Zeleni trg 1, 23000 Zadar; tel. 208-650, fax: 251-699; Odgovara: mons. Ivan Prenda, nadbiskup zadarski; Uredničko vijeće: Livio Marijan, Rozario Šutrin, Nedjeljko Zubović; Tiska: WA graf, Nikole Tesle bb, 23000 Zadar, tel. 323-592; datum ulaska u tisak ovog broja Vjesnika: 10. Svibnja 2001.

Nadbiskupova riječ**SVIJEST O CRKVI**

Na upravo završenom XXII. zasjedanju Hrvatske biskupske konferencije, biskupi su raspravili o aktivnostima naše Crkve u godini Velikog jubileja. Nema nikakve dvojbe da je to bila godina brojnih pastoralnih događanja u Crkvi, kod nas kao i u svijetu. Plodovi Jubileja su mnogovrsni, vidljivi i nevidljivi. Crkva se, predvođena, Svetim Ocem okrenula sebi, zapravo svojoj nutarnjoj obnovi. Kao da je ubrzala svoje korake prema otkrivanju i priznaju svojih grijeha i nedostataka kroz protekli milenij svoga života, i kajanja za njih. To je papa Ivan Pavao II. i učinio pred očima same Crkve i svijeta.

Crkva je k tome na vrhu XX. stoljeća snažno doživjela potrebu svoje vlastite obnove. No, svi se slažu, i hijerarhija i teolozi, da je Crkva neprestano potrebna čišćenja i obnove kako bi se, poslana svijetu, pokazala autentičnom u sebi, i prikladnom u Božjem naumu spasenja svijeta. Zato danas, u prvom redu, u prezbiteriju Crkava, raste svijest o nekim hitnostima na početku trećega milenija u Crkvi. To je u prvom redu govor o svetosti Crkve i potreba produbljenja svijesti o Crkvi.

Kada govorimo o svetosti u Crkvi i svetosti Crkve, valja zapaziti, kako govor Ivana Pavla II. o tome, tako i činjenicu da je u dosadašnjem tijeku svoga pontifikata proglašio, više od jednog Pape dosada, mnoge blaženike i svece na štovanje i uzor Crkvi. On je time, a zatim djelujući pastoralno, na mnoge načine, po cijelom svijetu, neprestano oživljavao svijest o našem pozivu na svetost. Dosljedan sebi, u najnovijem dokumentu "Početkom novoga tisućljeća", progovora o temlju svih pastoralnih planova za nova vremena govoreći upravo o svetosti. "Duc in altum"- Crkvo, zaveslaj na pučinu, po Riječi svoga Gospodina, jest *leitmotiv* njegova Pisma Crkvi za nova vremena u susretu svijetu.

Rast svijesti o otajstvu Crkve jest rast svijesti o životnoj povezanosti s Isusom Kristom. Uočljivi su zahvati Duha Svetoga po koncilskom Učiteljstvu i po redovitom Učiteljstvu Crkve: da se produbi svijest o otajstvu Crkve od Tridentskog sabora, preko I. Vatikanskoga, preko Pija XII., II. vatikanskog sabora i sadašnjeg Svetoga Oca. Već je papa Pavao VI. u svojoj enciklici o putovima kojima Katolička Crkva treba izvršavati u naše doba svoju zadaću, govorio upravo o tome. "Svijest o otajstvu Crkve zapravo je posljedica zrele vjere koja je prožela svu životnu djelatnost. Iz takve vjere rađa se onaj osjećaj Crkve kojim treba da pravi kršćanin bude duboko prožet. To je kršćanin koji je odrastao u školi božanske riječi, koji je othanjen milošću sakramenata i nebeskim nadahnucima Duha Branitelja, očvrsnuo izvršavanjem evanđeoskih kreposti, zadojen kulturom i srdačnim drugovanjem crkvene zajednice i duboko u sebi radostan što je dionik onoga kraljevskog svećeništva koji je vlastit Božjem narodu" /ES 38/. Na nama je, odabranima, posvećenima i poslanima u Crkvi i svijetu, da prednjačimo svetošću i sviješću o Crkvi Kristovoj kao zalagu novih pastoralnih planova.

Nadbiskup

Mnoštvo u novoj crkvi na Smiljevcu

Svetište crkve Sv. Jurja, Kruševac

pojavama, javlja i u suvremenom društvu. Prisutna je među nedosljednostima novih oblika duhovnosti, a može se uočiti čak i kada, u važnim etičkim pitanjima, svjedočenje Crkve postane znak osporavan. Ta se žed za Kristom, bila ona svjesna ili nesvjesna, ne može utaziti ispraznim riječima. Samo autentični svjedoci mogu na uvjerljiv način prenosići riječ koja spašava.

4. U svome apostolskom pismu Novo milenio ineunte pisao sam kako je istinska baština Velikog jubileja iskustvo intenzivnijeg susreta s Kristom. Među brojnim vidicima toga susreta danas želim za ovo razmišljanje izdvojiti sakramentalno pomirenje: to je, i zbog svoje tjesne povezanosti s darom jubilejskog oprosta, ujedno bilo središnje obilježje jubilejske godine.

Ovdje u Rimu, a siguran sam da ste i vi imali slična iskustva u vašim mjesnim Crkvama, jedna od najuočljivijih jubilejskih pojava bilo je izvanredno veliko pristupanje vjernika sakramentu milosrđa. I svjetovni su promatrači ostali time zadivljeni. Ispovjednici u Sv. Petru i ostalim bazilikama bili su, da tako kažemo, "preplavljeni" hodočasnicima koji su često u dugim redovima morali strpljivo čekati svoj red. Osobito je znakovito zanimanje koje je za taj sakrament pokazala mladež u prelijepom tjednu svoga Jubileja.

5. Dobro znate da posljednjih desetljeća taj sakrament, iz više razloga, bilježi određenu krizu. Upravo da bi se uhvatila u koštač s tom krizom 1984. godine održana je sinoda čiji su zaključci predstavljeni u posinodalnoj apostolskoj pobudnici *Reconciliatio et paenitentia*. Bilo bi naivno misliti da je samo intenziviranje prakse sakramenta oproštenja u tijeku jubilejske godine dokaz konačnog preokreta postojeće tendencije. Ipak, bio je to ohrabrujući znak. To nas potiče prepoznati da duboke težnje ljudske duše, na koje spasenjski Božji naum pruža odgovor, ne mogu izbrisati prolažne krize. Trebali bismo taj jubilejski znak

prihvatići kao znak s neba te njime potaknuti s novom odvažnosti iznova predlagati smisao i praksu toga sakramenta.

6. Ovdje se ne želim previše zadržavati na pastoralnim pitanjima. Veliki četvrtak, osobiti dan za naše zvanje, poziva nas prije svega razmišljati o onomu "što mi jesmo" i posebice o našem hodu prema svetosti. Iz toga će izvora potom proizići i apostolski žar.

Tako, dok promatramo Krista na Posljednjoj večeri, dok za nas postaje "razlomljeni kruh", dok se u poniznome služenju priginge do nogu apostola, kako ne iskusiti, zajedno s Petrom, isti osjećaj nedostojnosti pred veličinom primljenoga dara? "Nećeš mi prati nogu nikada" (Iv 13,8). Petar je pogriješio odbacivši Kristovu gestu. No s pravom je se nije osjećao dostoјnim. U ovome danu ljubavi par excellence, trebali bismo doživjeti milost svećeništva kao preobilje milosrđa.

Milosrđe je potpuno slobodni zahvat kojim nas je Bog izabrao: "Ne izabraste vi mene, nego ja izabrah vas" (Iv 15,16).

Milosrđe je njegova susretljivost kojom nas poziva da djelujemo kao njegovi predstavnici, premda zna da smo grešnici.

Milosrđe je oproštenje koje nam on nikada ne uskraćuje kao što ga nije uskratio Petru nakon njegove izdaje. I za nas vrijedi tvrdnja prema kojoj će "na nebu biti veća radost zbog jednog obraćena grešnika nego li zbog devedeset i devet pravednika kojima ne treba obraćenja" (Lk 15,7).

7. Otkrijmo dakle iznova naš poziv kao "otajstvo milosrđa". U evanđelju nalazimo da Petar upravo s tim duhovnim stavom prima svoju posebnu službu. Njegovo iskustvo služi za primjer svima onima koji su primili apostolsku službu u različitim stupnjevima sakramenta Reda.

Misli nam se vraćaju slici čudesnog ribolova opisanog u Lukinu Evandelju (5,1-11). Isus

GOSPA LORETSKA - 10. svibnja 2001., na blagdan Gospe Loretske, u župnoj crkvi Gospe Loretske u Arbanasima, o. Nadbiskup je predvodi včeđenju Misu i procesiju uč- cama Arbašasa s Gospinim kipom.

SMPOZIJ O OPORSTU I POMIRENU - 9.
tavnja 2001., u Zagrebu, navećer, u svosjtu
predsjednica Hrvatskog Cartasa, o. Nada-
biskup je pozdravio sudionike i otvorio
tudnevni simpozij s naslovom „Oprst i po-
mirene - izazov Crkvi i društvu”, u organizaci-
ciji Hrvatskog Cartasa i Franjevačkog institu-
ta za mir iz Splita.

MJESECNA REKOLJEKCIJA - 9. svibnja 2001., o. Nadbiskup je predvodiо redovitu svečeniku Svęceniku rekoljeckiju za svećenika u Nadbiskupskom sjemeništu „Zmajevic“.

POSJET BISKUPA BUNONCRISTIJANINA - 8. svibnja 2001., na poziv o. Nadbiskupa, u posjet Nadbiskupiji i župi Arbanasi sljgao je mons. Antunio Bonocristiani, biskup biskupija Porta Santa Rufina iz Rim-a.

Pastirski poход u Župi Marinima uznesenja u Zadru-Belafuža. Suroeo je kroz to vrišeme: glamove Marjine legije, Vjeroučitelje, suradnike Kurstija, Tajsništvo i glamove Kurstija u Župi, katehištete, križmamike i roditelje, malede i svjetlo”, ministarne, Djeca i Župni zbor te ekonomski bolесниka te Osnovnu školu „Bartul Kasic.“ Na mjesnom grobolištu Belafuža održao se Bogoslužje riječi za pokojne. U nedjelju je zavrsio pastirski poход sa svećamaom Misnom i

PASTIRSKI POHOD BELAFUZI - Od 7. do 13. svibnja 2001., o. Nadbiskup je obavio

SVETI DUJE - 7. svibnja 2001., u Splitu, o.
Nadbiskup je sudjelovao proslovu i zastupnik
mugenika, naslovnika katedrale i župnika.
Splitke nadbiskupije.

POSVETA NOVE CRKVE NA DRAGEVCU ZADARSKOM - 6. svibnja 2001., u župi Dragevac Zadarški, o. Nad-biskup je posvetio novoizgradieni crkvu Mariji-Uznesenju, u župi Dragevac Zadarški, o. Nadežkoj nadbiskupiji (vidi: Viješt).

RUDJENJE ZA ZVANJA - Ž. SVIBLJAJA 2001.; načvečer, u katedrali sv. Stotije, o. Nadbiskup Švejtskog molitvenog dana za duhovna je predvodoš Molitveno bđijenje u prirodi Zvanja.

POSVEĆA NOVE CRKVE SMLJEVCU - 5. svibnja 2001., u župi sv. Ante Padovanskog, u Zadru-Smilićevac, uz sudsjelovanje velikog broja svećenika i vjero-mlaka, o. Nadbiskup je posvećio novoizgradenu župnu crkvu sv. Ante Padovanskog - dar mons. Šime Duca, taj župi (vidi: Vješta).

PASTIRSKI POHOD BILJOM BRIGU – Od 2. do 6. svibnja 2001., u župi bl. Alojzija Stepića, na Biljom brigu u Zadru, o. Nadbiskup je imao je pastirski pohod. Sustro se u toj pričici skog vijeća, s voditeljima Caritas, glamovima župnog pastoralnog i ekonomskog vijeća, s organizacije, s ministarstvima, s kritizarske organizacije, s mišljenjima, s pro- pričesnicima i roditeljima, s glamovima Marije Legije, s Biblijskom grupom is članovima župnog zboru. Pastirski pohod je završio sa slavljenjem sv. Mise i sv. Potvrde devedesetog

J je svrhu vazu oponovo otkriti sakramen
omirensa kao temeljno sredstvo nasega pos-
ecenja. Pristupiti bratu sveceniku i zamoliti
da ono odjeseanje koje toliko puta sami pod-
ezljusemo nasmim vjericima osposobljava nas
i ujedno veliku i ujesnu istinu da smo, pre-
aroda „spasenika“. Ono sto je Augustin
rekao za svou biskopsku zadacu vrijedi i za
vecenje sluzbenici, glamovi jednoga naroda -
ako me biti s vama. Za vas sam biskup, s
ama sam kriscanim... U prvomu se krije opas-
ost, u drugom pak - spasenje“ (Goveri,
40,1). Cudesno je moci ispoloviti jedati svoje
rijehu i osjetiti kao melem rijece koja nas pre-

0. Petrová Pavlova svědčila, předraga
raco, sardze dragocjene smjericce za nas.
na nas pozivaju zivjeti dar službe s osjeća-
m beskrasne zahvalnosti: nista to nisu nase
da police nas prepuštiti se Božjem milosrdiu,
iskrenim kajanjem nemu predati svose slá-
ost i ponovo negevom miloscu krenuti
utrom svetosti. U Novo millemino ihenu te is-
kumu sam zaužimajše oko svetosti kao prvu
čeku mudroga pastora hoga „Planiranjia“. To
e temeljna obaveza svih vjernika, a još više

bedu apostolima i nisam dostonjan zvati se ap-
stolom, jer sam progonio Cirkvu Božju” (I
kor 15,9). I pak to sjećanje ne samo da ne
manjuse nješto zanos već mu daje kritika. Ko-
ko je više obuzet milioscju toliko više osjeća
otrebu da o njoj svjedoči i njojme zragi.
„Glasses” koji mu govori na putu za Damask
vodi ga u srediste evanđelja i omogućuje mu
iskriti evanđelje kao miliorsku ljuharu Oca
osu i Kristu Pomiciju sa sobom svijet. Na te-
mehju loga Pavao će također svatiti apostol-
ko služenje kao službu pomirenja: „A sve je
d Boga koji nas sa sobom pomih po Kristu i
objeht nam službu pomirenja. Jer Bog je u
tijstu svijetu sa sobom pomiti u ne ubrjasajući
m opaćina nizhovih i polazuci u nas riječ po-
mireja” (2 Kor 5,18-19).

9. Nije li u iskuštvu milosrđa rođen i Pavlovo poziv? Niko kao on nije tako živo osjetio nezasluženost Kristova izabranja. Negeova proslost okutnoga programatika. Krive uvijek ge ga dušoko peći u duši: „Da, ja sam nasmajti

8. Veličko je to očajstvo, predragi svećenici! Krist se njiče bosao izabrat i svoje sluzbenike medu gresnicima. Nije li to i naše iskustvo? Ponovo ce upravo Peter biti togas još svjesniji u državnom dijalogu s Lusom, nakon uskršnjaca. Prije no što ce mu posjetiti poslavljala skrbni za ujegovo stado Učitelj mu postavila zbrunjuće pitanje: „Sjimune Ivanov, Izbidi li me više nego ovde?“ (IV 21,15). Pitanjje je upuceno onomu koji ga je nekoliko dana ranije čak tri puta zamijekao. Nije stoga teško shvatiti ponizni ton ujegova odgovora: „Go- spodime, ti sve znas! Tebi je poznat da te vo- bavi koja je izrazena koliko sa strahom toliko i ganjice može“, „Pasi ovce može“ (ondaže, rr. 15,16,17). Na temelju te Izbavi, osnažene s Poudzanskom, Peter prima sluzbu: „Pasi ja- s poslaničem Pedesetmice, Peter će moći ispuniti ogromne Pedesetmice, Peter će moći ispuniti primjenu sluzbu.

razi od Petera Čim Pouzdanja u njegova riječi, pozivajući ga da izveze na putčinu i baciti mreže za lov. Ljudske oči gledamo te je zbrunuti-jući zahjev: kako mi povjerovati nakon be- same i iscrpljivuči noci provedene u bezusp- jesnom ribolovu? Ali ponovni pokusaj „na Iusuovu rijec“ sve misljenja. Ribar je toliko da se mreže gotovo razdrži. Rijec pokazuje svogu mog. Uspjeh je izvanredan, ali i strah i srepušja, kao kada se iznenada nademo obas- jaši snaznim snopom svjetlosti koji razotkriva sva nasla osobna organizacija. Peter uživajući: „Idi od meni! Grešam sam čovjek, Gospo- dime“ (Lk 5,8). No gotovo da svose priznaje za njega novi život: „Ne boj se! Odsada ćeš lovit i ljudi!“ (onda je 5,10). „Grešnik“ postaje „hrabri miloradac“.

skom dječačkom sjemeništu, o. Nadbiskup je bio nazočan primopredaji Misije centrale. Predao ju je vlč. Anto Burić novim direktorima mr. Tomi Petriću iz Zagreba (za Hrvatsku) i mr. Tomi Kneževiću iz Sarajeva (za BIH).

ZASJEDANJE HBK – Od 24. do 26. travnja 2001., o. Nadbiskup je sudjelovao u radu XXII. zasjedanja Hrvatske biskupske konferencije (vidi: HBK).

PREMINUO MONS. IVAN ZORICA - 25. travnja 2001., u Općoj bolnici u Zadru, preminuo je mons. Ivan Zorica, prepozit Stolnog kaptola sv. Stošije u Zadru i umirovljeni župnik. Pokopan je u Biogradu, 27. travnja 2001., u 16 sati, na Gradskom groblju, uz sudjelovanje rodbine, brojnih svećenika i vjernika. Obrede je predvodio o. Nadbiskup (vidi: Naši pokojnici).

DUHOVNA OBNOVA U DRAČEVČU ZADARSKOM – Od 25. do 27. travnja 2001., u Dračevcu Zadarskom, održana je duhovna obnova kao priprava vjernika na posvetu novosagrađene župne crkve.

PASTIRSKI POHOD PLOVANIJI – Od 27. do 29. travnja 2001., o. Nadbiskup je imao pastirski pohod u župi sv. Josipa, Zadar-Plovanija. Tom prigodom susreo se s članovima Župnog pastoralnog i ekonomskog

SVIBANJ, 2001.

KRIZMA U BENKOVCU I RAŠTEVIĆU - 1. svibnja 2001., u župama Benkovac i Raštević, o. Nadbiskup je slavio Mise i podijelio sv. Potvrdu mladim vjernicima: u Benkovcu pedesetdvjoci, a u Rašteviću šesnaestorici. Obišao je to prigodom i izgradnju crkava u Podgrađu, Lisičiću i Gornjem Zemuniku te obnovu crkve u Rodaljicama.

vijeća, s propričesnicima i njihovim roditeljima, s članovima župnog Caritasa, s krizmanicima i njihovim roditeljima, s ministrami, s članovima Malog i Župnoga zbora i s vjernicima Neokatekumenskog puta, s kojima je slavio Euharistiju. U nedjelju je slavio dvije Mise s vjernicima i podjelio sakramenat Potvrde tridesetnjici vjernika.

KRIZMA U DINIŠKOJ, VLAŠIĆIMA I POVLJENI - Treće vazmene nedjelje, 29. travnja 2001., preko koncelebrirane sv. Mise, mons. M. Oblak, nadb. u miru, slavio je sakrament sv. potvrde u Vlašićima, Diniškoj i Povljani. Krizmanika je bilo u Vlašićima 11, u Diniškoj 10, u Povljani 21. Prethodno, 21. travnja, Nadb. u miru je imao susret s krizmanicima, roditeljima i kumovima.

KRIZMA U ISLAMU, POSEDARJU I PODGRADINI – 29. travnja 2001., preko misnog slavlja, sakramenat sv. potvrde podijelio je mons. M. Bolobanić, gen. vikar, u župama Islam Latinski, Posedarje i Podgradina. Prethodno, 22. i 23. travnja, sastao se s krizmanicima, njihovim roditeljima i kumovima.

PREDKRIZMANI SUSRET U BENKOVCU - 28. travnja 2001., u Benkovcu, o. Nadbiskup je imao susret s krizmanicima i njihovim roditeljima i kumovima u Benkovcu.

KRIZMA U TINJU - 1. svibnja 2001., u Tinju, u obnovljenoj crkvi sv. Ivana na Gradini, preko koncelebrirane sv. Mise, mons. M. Oblak, nadb. u miru, slavio je sakrament sv. potvrde. Bilo je 36 krizmanika. Prethodnog dana susreo se s krizmanicima, njihovim roditeljima i kumovima.

playljuje milosrđem i vraća našem putu. Samo onaj koji je osjetio nježnost Očeva zagrljaja, koju evanđelje opisuje u prispolobi o rasipnom sinu – “pade mu oko vrata i izlubi ga” (Lk 15,20) –, može drugima prenositi istu topolinu, kada od onoga koji je primio oproštenje postaje njegov poslužitelj.

11. U ovomu svetom danu molimo, dakle, Krista da nam pomogne ponovno otkriti, za sebe same, puninu ljepote toga sakramento. Nije li sam Isus pomogao Petru to otkriti? “Ako te ne operem, nećeš imati dijela sa mnom” (Iv 13,8). Isus naravno ovdje ne govori izravno o sakramentu pomirenja već u stanovitom smislu na njega upućuje, aludirajući na onaj proces čišćenja koji će započeti njegovom otkupiteljskom smrću te njegovu sakralentalnu primjenu na pojedince u tijeku stoljećâ.

Dragi svećenici, redovno pristupajmo tomu sakramentu da Gospodin može trajno čistiti naša srca i činiti nas manje nedostojnima otajstava koje slavimo. Pozvani predstavljati lice Dobroga pastira, te dakle imati srce jednako Kristovu, moramo više no drugi usvojiti snažni uzvik psalmista: “Čisto srce stvorи mi, Bože, i duh postojan obnovи u meni” (Ps 51,12). Sakrament pomirenja, bitan za život svakoga kršćanina, osobiti je izvor potpore, usmjeravanja i zdravlja svećeničkog života.

12. Svećenik koji u punini iskusi radosno iskustvo sakralentalnog pomirenja smatraće potpuno prirodnim ponoviti braći Pavlove riječi: “Kristovi smo dakle poslanici; Bog vas po nama nagovara. Umjesto Krista zaklinjemo: dajte, pomirite se s Bogom” (2 Kor 5,20).

Različiti su čimbenici krize sakamenta pomirenja, koju sam ranije spomenuo, polazeći od slabljenja osjećaja za grijeh do krnjeg shvaćanja sakralentalne ekonomije Božjeg spasenja. No, možda bismo trebali također uočiti kako je čimbenik koji katkad djeluje na

štetu toga sakmenta određeno slabljenje našega zanosa i naše raspoloživosti za vršenje te zahtjevne i osjetljive službe.

Potrebno je međutim danas više no ikad pomoći Božjem narodu ponovno otkriti taj sakrament. Treba odlučno i s uvjerenjem istaknuti kako je sakrament pokore redoviti način zadobivanja oproštenja i otpuštanja teških grijeha počinjenih nakon krštenja. Taj sakrament moramo slaviti na najbolji mogući način, u skladu s predviđenim liturgijskim oblicima, tako da ništa ne izgubi od svojega punog značenja proslave božanskog milosrđa.

13. Ono što budi nadu u mogućnost ponovnog oživljavanja tога sakramento nije samo činjenica da se, unatoč mnogim proturječjima, u brojnim društvenim područjima širi nova i žurna potreba za duhovnošću, već i duboka težnja prema osobnom susretu, koja se sve više osjeća među brojnim osobama kao reakcija na anonimno i omasovljeno društvo, koje često ostavlja osobe u duhovnoj osami, čak i onda kada ih uključuje u vrtlog funkcionalnih odnosa. Sakralentalna ispovijed, očigledno, ne smije se miješati sa sustavom socijalne zaštite ili psihoterapijom. Ipak, ne smije se podcijeniti ni činjenica da sakrament pomirenja, kada se ispravno slavi, ima i ulogu “očovječenja” koja se potpuno podudara s njegovom prvotnom vrijednošću pomirenja pojedinaca s Bogom i sa Crkvom.

I ovdje je važno da poslužitelj pomirenja ispravno i u cijelosti izvrši svoju zadaću. Njegova gostoljubivost, spremnost za slušanje i dijalog, kao i njegova spremna raspoloživost bitne su sastojnice da služba pomirenja može doći do svoga punoga izražaja i vrijednosti. Vjerno i nepokolebljivo navještanje radikalnih zahtjeva Božje riječi mora uvijek biti praćeno velikim razumijevanjem i osjetljivošću po uzoru na Isusovo postupanje prema grešnicima.

23. travnja 2001., u Zagrebu, u Nadbiskup-
PRIMOPREDAJA MISIJSKE CENTRALE -

Zmjskog stola u Zagrebu, mons. M. Oblik je predvodio svečano misino slavlje.
Zmjskog stola u Zagrebu, mons. M. Oblik je predvodio svečano misino slavlje.
Skumcom, provinčijalom i predsjednikom skog značja, zagrljala s o. dr. Bemaridom Skumcom, provinčijalom i predsjednikom skog značja, zagrljala s o. dr. Bemaridom
MUCenika, zagrljala s v. Braca hrvatskih skog značja, zagrljala s v. Braca hrvatskih
Sveti Marije, u prigodi spomenidana sv. Jurja, predkrizmanički suradnik s križmaničima te s travnja 2001., u crkvi Koulđića benediktinske travnja 2001., u crkvi Koulđića benediktinske
„MAJEVU“ PROSLAVILI SV. JURJA - 23. travnja 2001., u crkvi Koulđića benediktinske travnja 2001., u crkvi Koulđića benediktinske

Vještij.

međa bila suršena u Domovinskom ratu (vidi: obnovljenu župnu crkvu sv. Jurja koja je do teda- Krushev, o. Nadbiskup je posvećio potpuno travnja 18. travnja, o. Nadbiskup ih je pred- Svetom Ocu u Rim. Na glavosu audienciji u profesorima i odgojiteljima, zadobasiti su travnja 2001., na blagdan sv. Jurja, mučenika, u njima neko poimane grješka kose se ne temelji prekrizmanički suradnik s križmaničima te s travnja 2001., na blagdan sv. Jurja, mučenika, u njima neko poimane grješka kose se ne temelji

POSVETA CRKVE U KRUSHEVU - 23. trav-

magoša Kralju.

Prekog redove bogoslove Josipa Radića i Do- među kandidate Zadariske nadbiskupije za svete redove euharistijskog slavlja primio je

tridesetestostriči madih vjernika iz te župe. HODOGAČE ZADARSKOG SEMENI-

hartski i podjeli sakramenat sv. Potvrdi-

se sedam mornici madih vjernika. Zelim da na Velički evertak osjetimo još

KRIZMA U NINU - 16. travnja 2001., na SVEČENISTVO - 21. travnja 2001., u župi

Vrši, o. Nadbiskup se surao s križmaničima,

Uskriji ponoseljaku, u Ninu, o. Nadbiskup je

zivljenju tu užegova prisutmost dok s dušokim

zivljenju i užegova prisutnost dok s dušokim

Crkvenog zbora. Predvodio je župne nedjeljne sv. Mise.

PASTIRSKI POHOD ŽUPAMA SV. ŠIME I CRNO – 1. travnja 2001., sv. Misom u crkvi sv. Šime u Zadru, o. Nadbiskup je započeo pastirski pohod toj gradskoj župi i u župi Crno. Za vrijeme trodnevног pastirskog pohoda susreo je članove Župnog i ekonomskog vijeća, članove Marijine legije, studentsku vjeroučnu grupu, neke vjeroučne grupe te obišao neka oduzeta dobra župe sv. Šime. 4. travnja pohodio je Crno i susreo se s vjeoručenicima, s grupom mladih, s vijećnicima Župnog pastoralnog i ekonomskog vijeća te sa župnom zajednicom slavio Misu.

ZBOR SAVJETNIKA - 2. travnja 2001., o. Nadbiskup je predsjedao XXVIII. sjednici Zbora savjetnika, u Nadbiskupskom dvoru, u Zadru. Glavna tema sjednice je bila Pastoralni plan Nadbiskupije za iduće destljeće. Obavijestio je savjetnike o boravku u Rimu, u veljači 2001., i posjetu raznim Kongregacijama.

KRIŽNI PUT ZA STUDENTE VTKŠ-a – 2. travnja 2001., u župnoj crkvi sv. Ivana Krstitelja, Zadar-Relja, mons. M. Oblak, nadb. u miru, predvodio je Križni put za studente Visoke teološko-katehetske škole u Zadru.

SVEĆENIČKA REKOLEKCIJA - 4. travnja 2001., u sjemeništu "Zmajević", održana je mjeseca svećenička rekolekcija kojoj je predsjedao o. Nadbiskup. Tema pastoralnog dijela bila je "Nadbiskupska sjemeništa i Nadbiskupska klasična gimnazija - naša zajednička dobrobit i zajednička briga" (vidi: Vjesti)

KRIŽNI PUT - 5. travnja 2001., o. Nadbiskup je predvodio Križni put u katedrali sv. Stošije, kojega je organizirala Hrvatska katolička udružuga medicinskih sestara i tehničara iz Zadra. Sudjelovali su i učenici Medicinske škole iz Zadra, sa svojim profesorima.

DUHOVNA OBNOVA U KATEDRALI – Od 3. do 7. travnja 2001., u katedrali sv. Stošije u Zadru, održana je duhovna obnova (seminar za duhovno iscjeljenje) koju su predvodili mons. M. Bolobanić, gen. vikar i katedralni župnik i don Emil Bilaver, župnik Obrovca, pjevanje je vodio don Jerolim Lenkić, župnik Turnja. Sudjelovali su brojni vjernici. Zadnjeg dana obnove, euharistijsko slavlje predvodio je o. Nadbiskup.

RECITAL O MUCI U SJEMENIŠTU – 7. travnja 2001., u Nadbiskupskom dječačkom sjemeništu "Zmajević", održan je recital u obliku razmatranja o Isusovoj muci, sastavu naših sjemeništaraca. Izvodili su sjemeništarci a režirala gđa Milene Dundov. Bio je nazočan g. Nadbiskup i Nadbiskup u miru.

VELIKI TJEDAN - 8. travnja 2001., na Cvjetnicu, o. Nadbiskup je predvodio blagoslov maslinovih grančica u crkvi sv. Krševana, procesiju do katedrale sv. Stošije i euharistisko slavlje s pjevanjem Muke Gospodnje po Luki. Nadbiskup u miru predvodio je slavlje cvjetnice kod Benediktinki sv. Marije. Na Veliki četvrtak, u 9 sati, u katedrali, o. Nadbiskup je predvodio Misu posvete ulja uz sudjelovanje gotovo čitavog prezbiterija Nadbiskupije. Nakon Mise, Nadbiskup i prezbiteri su pribivali zajedničkom objedu u sjemeništu "Zmajević". Navečer na Vel. četvrtak, Nadbiskup je predvodio Misu večere Gospodnje i obavio Obred pranja nogu u kojem je sudjelovalo 12 predstavnika gradskih župa. Na Veliki petak, ujutro, u Radošinovcu, o. Nadbiskup je predvodio Križni put za pripadnike Hrvatske vojske, od mjesta Radošinovca do spomen-crkve Svih Svetih na brdu. Navečer je predvodio obrede Velikoga petka u katedrali, s pjevanjem Muke i klanjanjem križu te procesiju ulicama grada Zadra, od katedrale sv. Stošije do sv. Šime. U sv. Šime, po svršetku procesije, pjevao se *Gospin plać*. Nadbiskup u miru predvodio je obrede Vazmenog trodnevlja kod Benediktinki sv. Marije.

Papina uskrsna poruka i blagoslov na svetkovinu Uskrsa 15. travnja 2001. Urbi et orbi

1. "*U Kristu uskrslome cijeli život uskrisava*" (*Vazmeno predslovlje, II*).

Uskrsni navještaj doseže sve narode na zemlji i svaka se osoba dobre volje osjeća sudiоником u ovom danu što ga učini Gospodin, danu njegove Pashe, u kojem Crkva s radosnim osjećajem, proglašava da je Gospodin doista uskrsnuo. Taj poklik, proizašao iz srca učenikâ u prvi dan poslije subote, prošao je kroz stoljeća i sada, u ovom određenom povijesnom trenutku, još jednom obnavlja ljudske nade s nepromijenjenom sigurnošću uskrsnuća Krista, Otkupitelja čovjeka.

2. "*U Kristu uskrslome cijeli život uskrisava*."

Zapanjeno divljenje apostola i žena, koji su trčali na grob pri izlasku sunca, danas postaje iskustvo cijelog naroda Božjeg.

Dok novo tisućljeće započinje svoj tijek, mi želimo povjeriti novim naraštajima temeljnu sigurnost svoga života: Krist je uskrsnuo i u njemu cijeli život uskrisava.

*"Slava tebi, Kriste Isuse,
danас i uvijek ti ćeš vladati."*

Sjećamo se tog himna vjere, koji smo toliko puta, u tijeku nedavnoga jubilejskog hoda ponavljali kličući Onome

koji je "Alfa i Omega, Prvi i Posljednji, početak i svršetak" (*Otk 22,13*).

Njemu ostaje vjerna Crkva hodočasnica "usred progona svijeta i Božjih utjeha" (sv. Augustin).

U Njega ona gleda i ne boji se. Hoda upirući pogled u njegovo lice,

i ponavlja ljudima našega doba, da je On, Uskrsli, "isti jučer, danas i uvijeke" (*Heb 13,8*).

3. U tom dramatičnom Velikom petku koji je video Sina čovječeg kao "poslušna do smrti, do smrti na križu" (*Fil 2,8*),

dovršio se Otkupiteljev zemaljski život. Već mrtav, bijaše brzo stavlen u grob, o zalasku sunca. Jedinstvenom zalasku! Taj pomračeni sat prijeteće tame označio je kraj "prvog čina" stvaranja, ugrožen grijehom.

Izgledalo je kao uspjeh smrti, pobjeda zla. Međutim, u času ledene tišine groba, spasenjski plan uputio se svom ispunjenju, započelo je "novo stvaranje". Postavši poslušan iz ljubavi sve do krajnje najviše žrtve,

Isus Krist je sada "uzvišen" od Boga koji "mu darova Ime, Ime nad svakim imenom" (*Fil 2,9*). U tom imenu svako ljudsko biće obnavlja nadu.

U tom je imenu ljudsko biće oslobođeno od moći grijeha i smrti te vraćeno Životu i Ljubavi.

4. Danas nebo i zemlja pjevaju neizrecivo i uzvišeno "ime" Krista uskrsloga. Sve izgleda kao prije, ali doista ništa nije kao prije.

On, Život koji ne umire, otkupio je svako ljudsko biće i ponovno ga otvorio nadi.

*"Staro uminu,
novi, gle, nasti"* (*2 Kor 5,17*). Svaki nacrt i naum ljudskog bića, toga plemenitog i krhkog stvorenja,

TRAVANJ, 2001.

SEMINAR ZA NUTARNE OZDRAV.
LJENJE - 31. ožujka 2001., u crkvi sv. Sime,
u Zadru, u okviru višednevnog Seminara za
nutarne ozdravljeneje što ga je predvodila
skupina svećenika Zadariske nadbiskupije, o.
Nadbiskup je predvodio euharistijsko slavlje.
PRETRIZMANICKI SUSRET U NINU -
31. ožujka 2001., u Ninu, u župnoj crkvi, o.
Nadbiskup se susreo s vogaodisnjim krtz-
mamicima i njihovim roditeljima i kumovima.

PRVOTISKA KASICEVJE BIBLJE - 30. ozujka 2001., u Zagbu, predstavljanje je prvočasak hrvatskog državljedova Biblije o. Bartula Kasića, i susovaca, Zagreba. Tom prigodom održano je svečano predstavljanje a nakon loga svečana Misla za vrijeme zatvora u Zborinoj cikvi sv. Marije Paganu, koju je predvodio o. Nadbiskup, nadbiskupi s mons. M. Oblikom, nadbiskupi s mons. Margarite Sturđan, 31. raspisani u dvorani Nadbiskupskog sjemeništa Zmajevic", Kasicev prvočasak Biblije predstavljen je u Zagoru, uz sudjelovanje brojnih stavača, u predstavljajuća-predavače te Predestavnika javne političke, kulturne i znanstvene živ-.

U svjedovnog sjemenista u Zagrebu, o. Nada Biskup
i državni pokret u Hrvatskoj u XX. stoljeću, kojeg je
ne sudjelovalo na otvaranju simpozija: Kato-
ve organizacije za Lake HRK.

SIMPOZIJ O KATOLICKOM POKRETU - 29. ožujka 2001., u dvorani „Vijenac“ Logo-

PREDAJA BIBLJA NEOKATEKUMENSKOG PUTA.
MENIMA U BENKVCU - 28. ožujka 2001.,
u Benkovcu, u kapeli Župnog pastoralnog
centra, mons. M. Oblak, nadb. u mitru, predvo-
dio je Službu riječi i Predaju Biblije polazni-
cima kateheza Neoekatukumenskog puta.

KURSILJOI NA BELAFUŽI - 28. ozujka 2001., u župi Uznesenja Bl. Dj. Marije, Zadar-Belafuža, na susretu Suredniku Kur-silja, mons. M. Oblik, nadb. u miru, imao je predbavanje „Cikveni pokret i Kursiljo“.

NADBISKUP NA UGLJANU - 28. ožujka 2001., o. Nadbiskup je posjetio bolesnog don Šimu Sturmeju, svećenika u mirovini, u nje- gova domu u Poljani, a u Preku se susrelo sa župnicima Preka i Šutomišićem.

ULTRAJA U SALIMA - 27. ožujka 2001., u
Salima, glavnoj zajednici Kursilja iz Zupanije, Zaglava, Žmara i Luke imali su svoj za-
jednički susret - *Ultreju* - prvu godišnjicu svog Postojanja. Sudjel je preduvodi vlač. An-
drija Vrane iz Zagreba a bio je nazočan mons.
M. Bolobanić, gen. viktar.

Gospicju, koga za naskoljnicu imma ovu svetlosvini te koncelibtriali s biskupima Rijescke metropolije te biskupima Sibenika i Banja Luke. Na susretu u Gospiću o. Nad-biskup je sudjelovaо u razgovoru biskupa Rijecici u Nadbiskup- Goslovnom sjemeništu u Rijeci i u Nadbiskup- skom sjemeništu u Zadru.

6. „U Kristu uskrstomе cijeli zivot u sluzbu boje buducnosti za sve.“ Otkada je tvoj grob, o Kriste, naden prazan i Kefal, učenici, žene i „vise od pet stotina brate“ (1 Kor 15,6) Otkada je tvoje ime „koge je nad svakom time- zapećelo je doba u kojem cijelo stvorene je U ovo doba, između Uskrsa i očekuje tvoj konacni povratak, u slavi. i dolaska tvoga Vječnog Kraljevstva, Rim doba kog sljeći porodajnim bolima (usp. Rim 8,22).“ Podupri nas u pauzimaju u izgradnji čovječnosti svijeta, Žrtvo uskrstice prikazana za spas svijeta, učimi da se ne umanjiti to naše zauzimanje mi kad umor otešća naše korake. Ti, Kralju Pobjednici,

VJESNIK

K R O N I K A

OŽUJAK, 2001.

UMRO BRAT PIO PALIJAN – 20. ožujka 2001., u Benediktinskom samostanu na Čokovcu, u Gospodinu je preminuo brat Pio Palijan. Pokopan je 21. ožujka 2001., na samostanskom groblju na Čokovcu. Sprovodne obrede i Misu zadušnicu predvodio je o. Nadbiskup. Počivao u mir!

PREDAJA BIBLIJE NEOKATEKUMENIMA – 20. ožujka 2001., u župi Uznesenja Bl. Dj. Marije u Zadru-Belafuža, mons. M. Oblak, nadb. u miru, predvodio je Službu riječi i Predaju Biblije polaznicima kateheza Neokatekumenskog puta.

REKOLEKCIJA ČASNIH SESTARA – 21. ožujka 2001., u dvorani Nadiskupskog sjemeništa "Zmajević" u Zadru, održana je mjesečna rekolekcija za redovnike u Zadarskoj nadbiskupiji, na kojoj je mons. M. Oblak, nadb. u miru, imao je predavanje "Liturgija - dijalog Boga i njegova naroda".

PREDAJA BIBLIJA NEOKATEKUMENIMA U KARINU – 21. ožujka 2001., u Karinu, u župnoj crkvi sv. Terezije od Djeteta Isusa, mons. Marijan Oblak, nadb. u miru, predvodio je Službu riječi i Predaju Biblije polaznicima kateheza Neokatekumenskog puta iz župa Karina i Pridrage.

SEMINAR ZA VJEROUČITELJE - 21. ožujka 2001., u prostorijama župe Uznesenja Marijina na Belafuži u Zadru, održan je seminar za vjeroučitelje Zadarske nadbiskupije, na kojem je stručno predavanje održala s. Beata Prkačin, uršulinka, iz Zagreba. Skup je posjetio o. Nadbiskup.

DUHOVNA OBNOVA U OBROVCU – Od 20. do 24. ožujka 2001., održana je korizmena duhovna obnova u župi Obrovac. Sudjelovali

su brojni vjernici a obnovu je predvodio mons. Milivoj Bolobanić, gen. vikar, zajedno s domaćim župnikom i don Emilom Bilaverom. Pjevanje je predvodio i animirao don Jerolim Lenkić, župnik Turnja.

PASTIRSKI POHOD ŽUPI SV. IVAN -RELJA - 25. ožujka 2001., u župnoj crkvi sv. Ivana Krstitelja, Zadar-Relja, o. Nadbiskup je predvodio nedjeljne svete Mise i time dovršio pastirski pohod toj župi. Tijekom tjedna susreo se s grupama vjeroučenika, članovima kursilja, djelatnicima u župnom Caritasu, članovima dječjega zabora i župnoga zabora, s mlinstrantima, s krizmanicima i njihovim roditeljima, s prvočesnicima i njihovim roditeljima, s Biblijskom grupom te s članovima Župnog pastoralnog i ekonomskog vijeća.

DUHOVNA OBNOVA PREZIDIJA MARIJINE LEGIJE – u nedjelju, 25. ožujka, poslije podne, u župnoj crkvi Uznesenja Marijina, Zadar-Belafuža, o. Nadbiskup je predvodio duhovnu obnovu za sve članove Prezidija i članove Kurije Marijine legije u Zadarskoj nadbiskupiji.

SKAZANJE "KRIŽINA"- 25. ožujka 2001., u crkvi sv. Frane, u Zadru, izvedeno je pasionsko skazanje "Križina", tekst i glazba Ive Nižića, dramatizacija i režija Milene Dundov, a u izvedbi Crkvenog pjevački zbora sv. Cecilijske župe Preko i Izvorne folklorne skupine "Kanica" iz Preka. Bio je nazočan mons. M. oblak, nadb. u miru.

BLAGOVNIEST – Liturgijska svetkovina Blagovijesti – Naviještenja Gospodinova, ove se godine slavila u ponедjeljak, 26. ožujka, zbog korizmene nedjelje. Toga dana o. Nadbiskup i Nadbiskup u miru sudjelovali su u proslavi Blagovijesti u katedralnoj crkvi u

HRVATSKA BISKUPSKA KONFERENCIJA

PRIOPĆENJE S XXII. PLENARNOG ZASJEDANJA HRVATSKE BISKUPSKE KONFERENCIJE (Zagreb, 24. – 26. travnja 2001.)

Dvadeset i drugo plenarno zasjedanje Hrvatske biskupske konferencije održano je, pod predsjedanjem mons. Josipa Bozanića, nadbiskupa zagrebačkog, u prostorijama Nadbiskupskog dvora u Zagrebu, od 24. do 26. travnja 2001. g. Uz aktivne članove HBK zasjedanju su prisustvovali i mons. Giulio Einaudi, apostolski nuncij u RH; kardinal Franjo Kuharić, nadbiskup zagrebački u miru; mons. Ante Jurić, nadbiskup splitsko-makarski u miru; mons. Ciril Kos, biskup đakovački i srijemski u miru; delegat Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine, mons. Ratko Perić, biskup mostarsko-duvanjski i apostolski administrator trebinjsko-mrkanski, ujedno i potpredsjednik BKBiH; delegat Talijanske biskupske konferencije mons. Eugenio Ravignani, biskup tršćanski, te mons. Ivan Penzes, biskup subotički.

Zasjedanje je otvorio predsjednik HBK mons. Josip Bozanić, nadbiskup zagrebački, ističući misao Svetog Oca Ivana Pavla II. o Crkvi koja treba biti dom i škola zajedništva. Uz ostale goste na zasjedanju mons. Bozanić je posebno pozdravio mons. Einaudi, apostolskog nuncija u Republici Hrvatskoj, čestitajući mu 50. obljetnicu svećeništva i 25. obljetnicu biskupske službe.

Potom je mons. Ivan Prenda, nadbiskup zadarski i potpredsjednik HBK, čestitao mons. Bozaniću nedavni izbor za prvog potpredsjednika Vijeća Europskih biskupske konferencije. Naglasio je da je u osobi Predsjednika HBK prepoznata vrijednost pastira koji može pridonijeti sagledavanju položaja Crkve u Europi kao i vitalnost Crkve u Hrvatskoj koja je od objekta postala subjekt sa svojom iz

vornom ulogom u životu opće Crkve i europskog društva.

Uzvraćajući pozdrav, gosti su iskazali zahvalnost za poziv na zasjedanje prenoseći pozdrave svojih Biskupskih konferencija kao znak bratske povezanosti u jednoj, svetoj, katoličkoj i apostolskoj Crkvi. Svaki je od njih u kratkim crtama izvijestio o situaciji i glavnim pitanjima Crkve u svojoj domovini.

Biskupi su s ovog zasjedanja poslali zamolbu Svetom Ocu Ivanu Pavlu II. da Kongregacija za proglašenje svetaca što prije uzme u razmatranje predanu dokumentaciju o službenici Božoj s. Mariji od Propetog Isusa Petković i služi Božjem Ivanu Merzu.

Biskupi su se osvrnuli na proslavu godine Velikog jubileja 2000. pod vidom pastoralnih smjernica koje su proizšle iz tog slavlja. Ponajprije su razmatrali apostolsko pismo pape Ivana Pavla II. *Novo Millennio ineunte* i naglaske koje Sveti Otac ističe za Crkvu trećega tisućljeća, a zatim su analizirali pastoralne zadatke koje su pojedini biskupi isticali u slavlju Velikog jubileja u svojim biskupijama. Tako se govorilo o katehizaciji u školi i u župi koja obuhvaća sve uzraste vjernika, o Euharistiji, o sakramenu pomirenja, o pastoralu obitelji, o Caritasu, o pastoralu duhovnih zvanja, o promicanju kulture života, o suradnji laika u Crkvi, o ekumenskim nastojanjima, o religioznim i molitvenim pokretima i o ulozi medija u evangelizaciji i izgradnji društva.

Zaključeno je da je potrebno izraditi nacionalni pastoralni plan koji će razraditi pastoralne momente od zajedničkog interesa za cijelu Crkvu u Hrvatskoj.

akademik, prof. Branislav Grujić u svojim Glasima, natpisima", Zgpb. 1982., navodi na 227. str. da je u glag. natpisi. Jedan je na starim nadzorobnim plögama, a dva su iz 2. crkve sv. Savla Kosjuna smrtnice. I. natpis na advariatiku portala crkvenoga pročelja u Šišadžiji 1666. i 2. natpis na sjevernom zidu u vjetru o posveti „kršćenju“ crkve 1673.

. Glagoljska matična krštenih, ili Krsnje od
. Tverskij, od god. 1731. do 1762. 2.Glag.
. nadriktula *duš purgatorija*, od 1755. do danas.
. Glag. skutlu sv. Duha, od 1733. do danas.
. Treba priopmenuti da Hrv. akademija u Za-
. trebu posjeduje dva glag. Kodjesa koja su
-napisana u Klikljeći a sadrže propovijedi, raz-
-mislijanja iz Sv. pisma, molive, egzorcizmi, re-

Flagolica

Elektrotehnicka izvrsila je firma Gross- Mayer iz Ljubljane. Trdiskove jevanje i elektrotehnicka izvora podmire su ukljiciti iseljenici, a trdiskove carine zupljani. At na zvoniku je izradio Ed. Karfagge & ohme, Buer.

treće je zvono nabavljeno 1987. u Živavonici
čeg, Francesco de Poli, Vittorio Veneto,
Italija. Tesko je 260 kg. Blagošlovo ga je
mugr. M. Oblik, nadbiskup zadarški 27.
Prijaja 1987.

lange zvono ima promjer 83 cm. I ono ima mogo ukrasa od jijjana i stiliziranoj figurice posebnoje je natpisa, u medaljoničitama: RATAELLI DE POLI, FONDATORI... ENEZA, UDINE.

sv. Roko; 5. Uznesenje Marijino;

Veličko zvono ima promjer 95 cm. Natpis je na mješavini slovenskih i hrvatskih riječi: SVETI CIRIL I METODIJE - MOLITE ZA NAS - SLAVENE. S druge strane je natpis: SV. PAVLE, MOJI ZA NAS. Ispod tih natpisa pogodina izrade: 1923. Zvono oblikuje raznoblikim ukrasima pri vrhu i dolje. U medaljoni se tesko čita već poderauti natpis: UDINE, DE POUJ. Likovi na zvonu: 1. sv. Braca Cril i Metod u plastičnim i s bisku stilizovima; 2. Je-dan redovnik - sv. Ante Puštimjak (?). 3. Ras-

Zvonič je u Kukuljici veoma skladan, izgraden
od glatkog tesanog kamena. U njemu su tri
zvonac.

Kukljička zvonu

Väljäte 1970. Godine.

Crkvica sv. Jevonima nalazi se u sumovitoj vali Kostanj (prema Kalima). Gotička je crkva iz 13.-15. st. Na temelju linte iznada portala posjetnici su pristavaju u 14. st. Zau- zetoscu općine i kukljicke iseljenika ta vrijedna staračina i spomenik kulturne podignuti je iz ruskina. Obnovljena je 5. srpnja 1997. godine a blagoslovio ju je gen. Vlkar mons. Milivoj Bolobasic. Radove je izveo neđavno od nadzorom Zavoda za zaštitu spomeničke baštine u Zadru. Crkva je zavjetni dar neponozatog mornara koji se spasio u nevermenu. To je bila prva župna crkva za Kukljicu i Kali.

trugih manjih i vecih okicenih brodova i glos-
tra. Vraca se natrag 8. rujna. Svetiste ima tri
uramorna oltara. Gospin kip prikazuje Majske
Boszju s jedecem stavu s Detetom u naruci.
Crkva je bila poshtena u 17. st., vjerljivo kad
uzpna crkva sv. Pavla. Brojni zavjetni darovi
odakazuju velik broj primjeneh milosti od Go-
pinh Stovatejsa koji k njoj hodocaste kako s
tolka Pasmina tako iz Bibinja, Sukosma, itd.

Biskupi HBK

Na krajšu poticjemo sve vjerljike da se osobito u Marijišinom mjesecu svibnju intenzivnije mole za mir i napredak naše Domovine, te za tješenje problema u Bosni i Hercegovini, uz Papin poziv: «Krenimo naprijed s nadom!» (Ulaskom u novo tisucjje, br. 58).

Stoga pozivamo sve vjernike da ispune svoju gradansku i krišćansku dužnost te prisutne kraljevske poslove. Dakako, mi ne možemo održivati izborima. Dakako, u svome programu moguće je da se u svom savjetu dobro odvagine krišćanske vrijednosti. Ali pozivamo svakog kakve god je član kraljevske skupštine da u svom savjetu dobro odvagine krišćanske vrijednosti. Ali pozivamo svakog koji im osoba ima i kaku god je programu da ga u svom savjetu dobro odvagine kraljevske vrijednosti.

Jedan od tih razloga nade je upravo i činjenica da je priva godina novog milenija proglašena godinom razloga. U tome vidimo znak vremena kojim nas Božje potice da se ne obeshrabrimo i ovrara nam Bog put na kojem se mogu prevladati poteskoce. Vrednote razloga valjala razvijati na svim razinama našega društva, kao i s međunarodnom zasednicom. Ali taj dijalog trazi i pretpostavljaju većinost i ljudava prema istini, u skladu s lusošvom riječi «istina će vas osloboediti.» (Iv 8,32).

Usekom proslavje Velikog jubileja. Nama biskupima, svećenicima, redovnicima, redovnicima i konkretnim delima posveđe- da obnovimo i konkretnim delima posveđe- nicima i svećenicima to je bila milosna prisgođa- da obnovimo svuši vježbi organizacije tako da

IZ POVIJESTI NAŠIH ŽUPA

ŽUPA KUKLJICA

Kukljica je župa Obraćenja sv. Pavla, ap. u prečkom dekanatu. Ona je najjužnije mjesto na otoku Ugljanu sa malom uvalom koju dobro zaštićuje od bure rt Zelena punta u čijim se brojnim borovima krije turističko naselje s brojnim bungalovima. Pripada mu pet otočića. U mjestu i okolini pronađeno je više ostataka iz neolitika. Kukljičani su poznati mornari i ribari, u posljednje vrijeme i snalažljivi turistički radnici. Prije su se bavili ubiranjem velikih kamenih blokova po kamenolomima zadarskih otoka koje su dovozili za uređenje mjesnih pristaništa.

Postanak imena Kukljica različito se izvodi. Prema usmenoj predaji kažu da su naši stari Hrvati ploveći sa zadarskog kopna prema otoku Ugljanu doživjeli nevrijeme, velike valove i bili prisiljeni pristati u zavjetrinu, za *kuk*. Od riječi *kuk* izvodi se ime Kukljica. Prema jezikoslovcu i akademiku Petru Skoku ime "Kukljica dolazi od riječi *kukalj*, kojom u zadarskom kraju Hrvati nazivaše visoki brdoviti teren.

Mjesto se prvi put spominje 1106. Potom 1349., 1380., kada je u njemu zadarska obitelj Cedolini imala neke posjede. Prema dokumentima župa je osnovana 1405. (*Cycliza*) kada se spominje kukljički župnik Novak, sin pok. Grubiše, iz Like.

Crkve

Župna crkva Obraćenja sv. Pavla ap., u središtu mjesta, potječe iz 1385. Na mjestu starije hrv. bogomolje koja se spominje 1405.. Na nadvratniku njezina portala čitamo glag. natpis: "na 22. zuna braća od Kukljice gradiše crkvu svetoga Pavla... Bi meštar Matij Seles-trin". Na prazima na sjevernom zidu svetišta čitamo ovaj glag. natpis, da je "na 11. janara

1673. bi kršćena ova crikva najime sv. Pavla i krsti su Vanjelista arhibiskup zadarski" Ivan Parzago. Tada je bila i temeljito obnovljena.

Crkva je jednobrodna građevina, ima sakristiju i na pročelju lijepu kamenu rozetu, a u unutrašnjosti pet mramornih oltara, četiri su barokna a jedan Rese ih vrijedne oltarne pale, a na svakoj je Bogorodičin lik.

Na glavnom oltaru nalazi se mramorno sretohranište i pala koja prikazuje Gospu s Djetetom, sv. Dominika i sv. Ružu Limsku. Svi pobočni oltari imaju pale: *sv. Petra i Pavla; Duha Svetoga*, silazak Duha Svetoga nad apostole, okupljene oko Majke Isusove. U donjem dijelu slike vidimo ružama označene plobove Duha Svetoga; *oltar Duša u čistilištu*, na polovini povrh duša u čist. je Presveto Trojstvo s Gospom, sv. Antonom i sv. Franom; *oltar Gospe od Ruzarija*.

U crkvi su još gipsani kipovi Srca Isusova i Marijina, kamena krstionica i škropionica. Na sjevernom zidu visi dosta veliko Raspolo s korpusom patničkog izgleda. Glava je trnovim vijencem okrunjena s otvorenim ustima. Potrebna je restauracija.

Nove kamene oltare (prema puku) u žup. crkvi i u kapeli Svih Svetih na groblju izradio je klesar Miljenko Simić iz Rave a posvetio ih nadbiskup zadarski Marijan Oblak 14. veljače 1970. god.

Crkva Gospe Snježne – Madonna del Stretto - , zavjetno svetište *Gospe od Sniga (ad Nives)*, nalazi se u morskom tjesnacu Mali Ždrelac koji dijeli otoke Ugljan i Pašman. Spominje se već 1517. i svečano se slavi 5. kolovoza kad se Gospin kip prevozi brodom iz svetišta u župnu crkvu sv. Pavla uz pratnju

MONS. JOSIP BOZANIĆ IZABRAN ZA POTPREDSJEDNIKA CCEE-a

Predsjednik HBK, zagrebački nadbiskup Josip Bozanić, na redovitom zasjedanju Vijeća europskih biskupske konferencije (CCEE), u srijedu, 18. travnja 2001., izabran je za njezina prvog potpredsjednika. Drugi je potpredsjednik kardinal Murphy O'Connor, dok je predsjednik Amadee Grab.

Na zasjedanju Hrvatske biskupske konferencije u Zagrebu, 24. travnja 2001., u ime biskupa HBK, prigodnu čestitku mons. Bozaniću izrekao je zadarski nadbiskup mons. Ivan Prenda:

"To je događaj koji je naišao na odjek u životu naše Crkve, ali i naše građanske javnosti. Svakako u ovom trenutku mnogih teškoća i pitanja u svekolikom životu našega naroda, to je vijest koja nas je ohrabrla i unijela u sve nas određen osjećaj vrijednosti naše Crkve i našega episkopata. Deset godina nakon velikih povijesnih promjena na europskom kontinentu, predsjednici europskih biskupske konferencije, trideset i četiri na broju, svojim ovo-godišnjim izborom predsjednika i dvaju potpredsjednika pokazali su da se europski misli i na crkvenom polju. Izričito je ovaj put postavljen načelo da se izabere vodstvo Vijeća Europskih biskupske konferencije iz cjelokupne perspektive europskog kontinenta, a ne više po ranije uhodanoj shemi europskog Istoka ili Zapada. Očito je da je u osobi predsjednika naše Biskupske konferencije, mons. Josipa Bozanića, prepoznata vrijednost pastira koji može doprinijeti utvrđivanju položaju Crkve na kontinentu, ali i dati svoj obol novim zadacima Crkve na početku ovoga stoljeća u

staroj i umornoj Europi bremenitoj mnogim teškoćama i suočenoj mnogim izazovima."

"Ovim izborom prepoznata je i vitalnost Crkve u Hrvatskoj koja je na ovim geografskim razmeđima od Crkve šutnje pokazala sposobnost postajati Crkva koja živi zauzeto i

postojano evanđeoske vrednote u izmijenjenim prilikama, te tako svjedočiti neprolaznu vrijednost evanđelja u životu pojedinca, ali i cijelog društva. Na taj način ova se Crkva od objekta o kome se razmišljalo na jedan način do sada, kome je trebalo pomagati po raznim vidovima, sada prepoznaće kao subjekt koji u kontinentalnom zajedništvu može odigrati svoju originalnu ulogu u životu Crkve, a time i europskog društva."

"Možda i nije pretjerano reći da je Crkva u hrvatskom narodu zbog svoje duhovne vrijednosti i svoga položaja prema istoku i zapadu kontinenta pozvana odigrati posve određenu ulogu u oživljavanju kršćanskih korijena i kršćanske svijesti na europskom kontinentu."

"I dok Ti čestitamo na izboru za potpredsjednika Vijeća Europskih biskupske konferencije, želimo Ti da poput svojih velikih prethodnika kardinala blaženoga Alojzija, kardinala Šepera i kardinala Kuharića uspješno ujediniš u svome liku stamenu vjeru u Krista, neporecivu ljubav prema Crkvi i Svetom Ocu i neumornu ljubav prema našem hrvatskom narodu i svim ljudima."

Počivao u mru Božjem!
nadbiškup mons. Ivan Prendić.
rođbine, mještana i svećenika, predvođio je
crkvi sv. Eufemije, mučenice, u nazoznošti
Sprovođene obrede i Misu zadušnicu u župnoj
2001., na mesnom groblju u Šutomiscevcima.
svetim sakramentima i pokopan. 6. travnja
likera „Marsaka“. Preminuo je oktijepljene
vrijek proveo je kao radijik u zadarškoj tvornici

umirovljenik u rodosj Šutomisceci. Radi
Zajedno sa suprugom Marijom Živo je kao
vice Gržanovu i pok. Matice rođ. Gržurev.
10. srpnja 1934. godine, u Šutomiscevcima, od oca
župnika Moltat, Briguša i Zapatuleta. Rođao se
našeg svećenika don Marija Gržanova,
Dana 4. travnja 2001. godine, u Opciji bolničici
u Zadru, preminuo je Šrećko Gržanov, brat

ŠREĆKO GRŽANOVIĆ

Počivao u mru Božjem!

Očevosj.

iščekuje milost još veću – novi život u kuci
većom. Sada u novosamostanskoj grobnici
bivala većom, to je i Božja milost bivalo sive
iskreno zahvaljivao. Isto je nešegova slabost
kao s vjeron prihvacao, a za bratske usluge
ga je posebnim milostima obdarivao, te se svog
kak je zdrog teške bolesti puno tpio, Gospodin
mogoborogniim bolestima. Pi koncu života,
Bio je bezazlen u svogim slabostima i stipljiv u

mnoge sveće na svog nacim časito.

Kritičnoga puta i molio Gospinu krunicu, te
gjiskim slavljima, rado je obavljao poboznost
govitstvu molitvenici. Uz sudjelovanje u litur-
molitvene pričuvnike, biti su mu dobiti i uje-
puta čitao istu knjigu. Nije tražio neke nove
čita mnoge knjige, brat Pio je radije mnogo
povezao jednostavnost brata Pija. Umjesto da
o evandeoski jeđnostavnosti i s njom
Nadbiškup Prendić u svojoj je homiliji govorio
drugiima sjeko i cijepao drva.

Kotara, osobito je volio radići u sumi, te je i
Oktijepljene sakramentima umirućih, premi-

se radići ručno i naporno. Rođom iz Gorskog
stujše, ni telefon, a ni vode dovoljno, moralno
vrijeme kad samostan nije imao ni ceste, ni
godine, stopedeset godina niko nije živio. U
zatvaranju u vrjeme framuseke uprave 1808.
obnove zapuštenog samostana, u kome, nakon
nom hrbta je podnosiо veliki teret zahvaljene
Clelegimom i još živjucim o. Martijom Klinići-
gostljužju... S pokojim o. Benediktom
Bio je vratar, vrtlar, gospitelj, poslužitelj u bo-
godina, obavljajući kao oblat razne službe.
vac. U samostanu je provodio više od pedeset
Opatti, a poslijе se s njima preselio na Coko-
Godine 1949. pridružio se benediktincima u
župi Lukovodol. Na krištenju je dobio ime Ivan.
Brat Pio rođen je 1918. godine u Gorencima,

pasmanu i na kopnu.

Vjermika iz župe Tkon i susjednih župa na
svetniku, redovnika i redovnicu, te monsira
mons. Ivan Prendića, uz suslavje velikog broja
obredne predvođio je zadarški nadbiškup
je samostanu i pokopan. Sv. misu i sprovođene
na blagdan Preminuća sv. Benedikta, u svom
na Cokovcu, brat Ivan Pio Palijan. Sudjelan
diktinskom samostanu SV. Kuzme i Damjana
praginja izdavacke detalnosti religiozno-
predznamom. Uvjeta se potreba pomijeđe
prijeđenost pokreta s negativnim duhovnjim
zajuci na neke pozitivnosti i upozoravajući na
srednja 4. travnja, održana je redovita godišnja
sjednica Vijeća HRK za nauk vjere pod pred-

VJESNIK

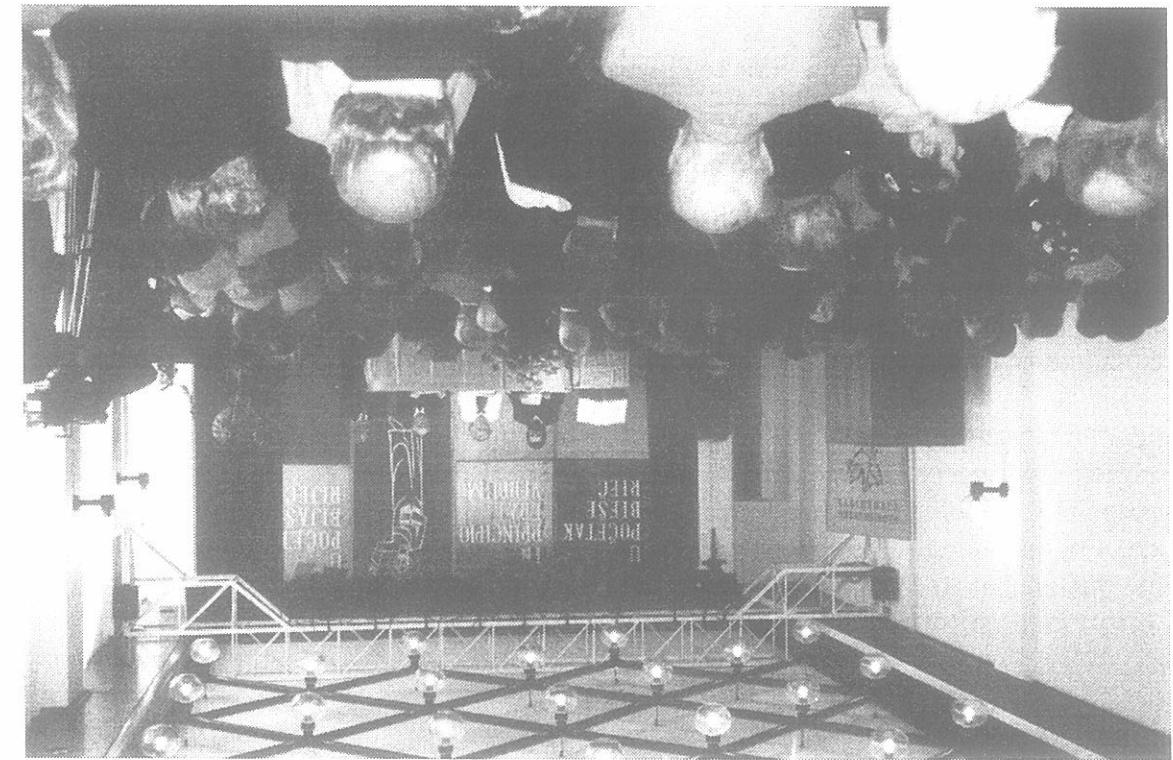
PROČENJE VJEĆA HRK ZA NAUK VJERE

B. 5-6/2001

BRAT IVAN PIO PALIJAN

B. 5-6/2001

Predstavljanje prvočaska KASICEVE BILJKE u Zadru

duhovnici pozornost Vijeće je posvetilo analizi
tuačnosti u nasoj Crkvi.

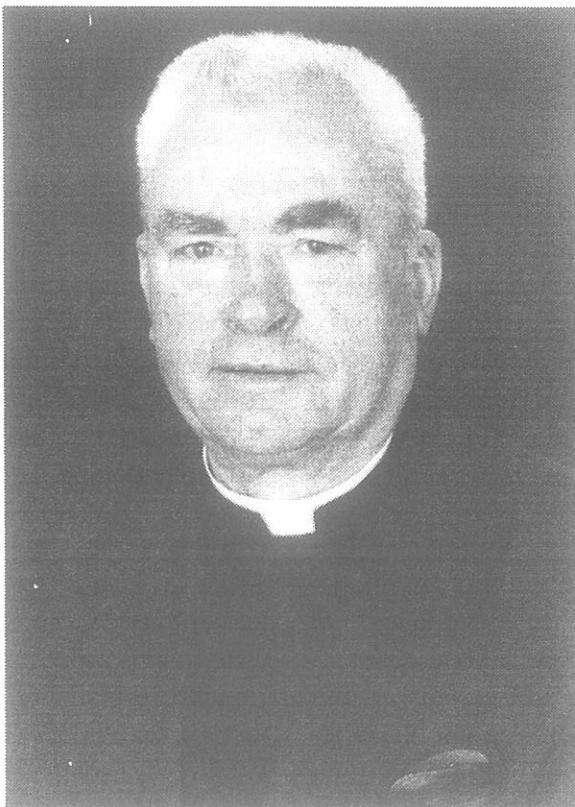
poslednjih pastirske naputaka o etičkom vidu
prečiznijih poseljene) poseljice pod vidom njihove ak-
upi splitsko-makarsko. Vijeće je razmatralo
naslovne dokumente Zbora za nauk vjere
(Dominius Iesus i Naputak o molitvama za
tolikom, premda ne vodi računa o sardžajni
vjerskih sadržaja koja se zeli prezentirati ka-
praginja izdavacke detalnosti religiozno-
predznamom. Uvjeta se potreba pomijeđe
prijeđenost pokreta s negativnim duhovnjim
zajuci na neke pozitivnosti i upozoravajući na
srednja 4. travnja, održana je redovita godišnja
sjednica Vijeća HRK za nauk vjere pod pred-

B. 5-6/2001

VJESNIK

VJESNIK

imenovan je 1954., gdje ostaje do 1961. godine, a potom je župnik Paga i dekan paškog dekanata. Mons. Mate Garković, zadarski nadbiskup, imenuje ga 15. kolovoza 1963. godine, ravnateljem Velikog i Malog sjemeništa "Zmajević" u Zadru. Don Ivan Zorica prihvata novi pastoralni zadatak i dolazi za župnika u Sukošan, u rujnu 1964. godine, kao 22. godišnji svećenik s navršenih 45 godina života. Prekaljen i prokušan u jedinoj mjerodavnoj školi, a to je životno iskustvo. Gradi crkve i crkvene objekte u Sukošanu i Debeltaku, onda kada se drugdje nije moglo niti pomisliti na tako nešto. Nova crkva u Debeltaku je posvećena 1970. godine. Obnavlja crkvenu kuću u Sukošanu, gradi vjeronaučnu dvoranu sa stanom za časne sestre. Potom slijedi nadogradnja zvonika župne crkve i elektrifikacija zvona, potpuna rekonstrukcija crkve Gospe od milosti na starome groblju i obnova povijesne crkve sv. Martina. Velik poduhvat bio je izgradnja nove crkve Svih Svetih na groblju 1986., za pola godine.

Mons. Ivan Zorica

ZADARSKA NADBISKUPIJA

SVEĆENIČKA REKOLEKCIJA U OŽUJKU, 2001.

*Predavanje:
Mr. don Vladimir Dugalić
Sakrament pomirenja: redukcija i novi napor*

Sakrament pomirenja oduvijek zauzima posebno mjesto u crkvenoj praksi, jer pomiruje kršćanina grešnika s Bogom i s Crkvom. Radi se o sakramentu koji ima svoj korijen, s jedne strane u iskustvu realnosti grijeha unutar kršćanske zajednice, i s druge strane u svijesti da također i grijeh koji je počinio kršćanin može uvijek biti nadvladan ukoliko postoji iskrena želja za obraćenjem, kao preduvjet Božjoj snazi oprštanja objavljene u osobi Isusa Krista i potom predane Crkvi.

Međutim, unatoč svom bogatstvu duhovnog sadržaja, ovaj sakrament danas doživljava duboku krizu, koja ima svoje raznovrsne uzroke. Jedan od možda temeljnih uzroka današnje krize je nedovoljna kršćanska svijest o vlastitom pozivu na svetost i o sakramentu pomirenja kao sredstvu i pomoći u tom rastu. Mnogi se još danas pozivaju na crkvenu zapovijed koja nalaže da se kršćanin mora barem jednom u godini ispovjediti i o Uskrsu pričestiti. Ima i onih koji dolaze u Crkvu o velikim blagdanima, ali ne osjećaju potrebu za sakramentom ispovijedi. Postojeća sociološka istraživanja pokazuju da se najmanje ispovijedaju vjernici u starosnoj dobi između 20. i 50. godine. To ukazuje i na dublji problem: kršćanin koji je redovito prakticirao ispovijed u mlađim godinama, najčešće kao dijete u osmogodišnjoj školi, sada više ne osjeća potrebu za ovim sakramentom, što ukazuje na određeni neuspjeh navještaja i katehizacije o tom sakramentu. Usudio bih se reći da je jedan od razloga i pretjerana kazuistika, naglašeni individualizam: ja i Bog, a zanemarena je i ek-

lezijalna dimenzija ovog sakramenta. S druge strane, razlozi krize nisu samo crkvenog porijekla već su odraz i društvenog stanja. U sredini gdje se izgubio osjećaj grijeha i krivnje, sigurno da je nestao i osjećaj za pomirenjem, jer prenaglašena sloboda vodi u individualizam, koji gubi osjećaj za darovanost i potrebu Božje milosti.

U tom smislu, dokument Kongregacije za kler *Prezbiter - navjestitelj riječi, služitelj sakramenta i voditelj zajednice kršćanskoga trećeg tisućljeća*, jasno kaže da u svijetu u kojem je osjećaj grijeha u velikoj mjeri oslabio, nužno je trajno podsjećati da upravo nedostatak ljubavi prema Bogu sprečava shvatiti stvarnost grijeha u sveukupnom njegovu zlu. Početak obraćenja, ne samo kao trenutačnoga nutarnjeg čina, već kao trajnog raspoloženja, polazi od prave spoznaje milosrdne Božje ljubavi. Nova evangelizacija zahtijeva dakle – i to je apsolutno nezaobilazan pastoralni zahtjev – obnovljeno nastojanje da se vjernike približi sakramentu pokore. Ivan Pavao II., u svom apostolskom pismu o pripremi jubileja godine 2000. *Tertio millennio adveniente*, izričito zahtijeva da se poduzmu koraci autentičnog obraćenja, koje podrazumijeva kako negativni vid oslobođenja od grijeha tako pozitivni vid izbora dobra, izraženog etičkim vrednotama sadržanim u naravnom zakonu, Evandeljem potvrđenim i produbljenim. To je prikladan kontekst za ponovno otkrivanje i intenzivnije slavljenje sakramenta Pomirenja u njegovom najdubljem značenju. Navještaj obraćenja kao neodgovivog zahtjeva kršćanske ljubavi

Mons. Ivan Zorica rođen je u Biogradu u m. 9. veljače 1919. Godine težacko obitelji od oca Vana i majke Božice r. Lukin. Nakon pet godina života u Šibeniku i matutira 1938. arzeda pučke škole u Biogradu klasičnu gimnaziju Zavaršava u Šibeniku i maturirao 1942. Katalikičkom bogoslovnom fakultetu. Tenu učilištu općiju za privatnog svećenika i svom rođdom građdu 20. prosimca 1942., od mnogo stradali u ratu. Za svećenika je zareden dolegli iškušenjima tih kritičnih vremena, a adas su mnogi bogoslovi uspešnije generacije postolskog administratora zadariske nadnosa. Jerolima Milite, Šibenkskog biskupa i zdržava u zatvoru u Staroj Gradskoj iz 1945. do lipnja 1946. godine. Po povratak iz zatvora krace vrjeme provodi u Šibenskom jemennistu, a potom poslaje Župnik Luko- an od 1946.-1949. Nakon Lukorana imeno- an je za Župnika u Gorici-Rastine i po- župnik Brbijski Šavra na Dugom otoku i po- župnik Galovaca (1949.-1950). Od 1950. je župnik Rave (1950.-1954.). Župnikom Šali- župnik Rave (1950.-1954.). Župnikom Šali- župnik Rave (1950.-1954.). Župnikom Šali- župnik Rave (1950.-1954.). Župnikom Šali-

dulhovnosti, pozitivno zauzimanje da se u
dušama obnovi ono što se zove vriđe perfekciju,
in mensuram aeratius plenitudinis Christi / do
govjeka savršena, do mjeru uzrastu punine
Krislove (Ef 4,13). U tom je smislu dobro
duhovnog vodstva. Upravo se zbrog tih razloga
ozračje sakramenta pomirensa ne može svesti
Crkva oduvijek poimao kao uspon prema sve-
tosti. Stoga, svećenici su dužni, na ljestvici
svogih dužnosti sagovoriti povlasteno mjesto za
sudjivo sluzenje u ispodnjedi, a kose s ljud-
skoga gledišta nije baš uvijek odvise zah-
valno, jer sakramentom pokore ne samo da
brigu grjehe već usmjeruju vjernike na put
svetosti i ujedno vrše na vjefiji vracanje učitel-
jsku službu koja je povezana s njihovim kan-
onskim poslanjem.

- sakrament pokore - jer posvećuje osobni žajednički put obracenja, kajamjai zadovoljstvije krišćana grešnika.

- sakrament pokore - jer je priznanje ilispovijed grješnika pred svećenikom bilo u ment ovog sakramenta. Zato je ovaj sakrament u svom dubokom značenju i ispod vijedanju, priznajući hvala Božjoj svetosti sakrament oprosti - jer po svećenikovu niku oprostiće i mir.

- sakrament oprosti, Bog daje pokor spodnjem pozivu: Iđi i nasprije se izmisi s braćljubav Bođa Pomiritelja. Tko živi od Božje živila i ja se opredjeljujem. - jer daruje grešniku sakrament pomirenja u prvom redu morama promatrati kao sredstvo svetosti. Da bi se izbjegla neka vrsta malovazavanja čestije ispod vijedl i ispovali iz „poboznosti“, Papa Ivan Pavao II. više je puta naglasio da sakramen pomirenja nije tek neposredno sredstvo za nistavnije grješnika - što je negativni vid, već je dragocjeno vrijednost, koje je kaže takvo ispunjavaće i žrtva, nezamjenjiva skolski.

Da je ovaj sakrament uistinu ima posebnu
mjesto u životu Crkve, govoriti nam i čimjincis
da je tokom povijesti, a i danas, zadizac
razlike naslove. Katedrizaam Katoličke Crkve
ubriza ga u sakramente ozdravljenja, zasjedao
sa sakramentom bolesnikaog pomazanja, i
naglasava da on može imati pet različitih
imea (usp. br. 1423):
- sakrament obraginja - jer sakramentalno ost-
varuje lusuov poziv na obracnjene, pu-
povratka k Ocu od kojeg se čovjek grifjehom
daleko

Posебно је вазан у садашњем друштву, у којему се то изгледају изгубљени и сами темељи етичке визије људске егзистенције.

PREPOZIT STOLNOG KAPTOLA SV. STOŠIJE U ZADRU
MONS. IVAN ZORICA -

NASI POKOJNICI

Pred svršetak svečenog obreda posvete nove župne crkve Uznesenja Marijina u Dračevcu Zadarskom pročitana je i potpisana Povelja na koju su svoji potpis stavili posvetitelj zadarski nadbiskup mons. Ivan Prenda, župnik don Ruzario Šutrin, donator mons. dr. Šime Duca i članovi župnog vijeća Stipe Mičić i Mladen Lenkić. Projektnu dokumentaciju za novu crkvu izradilo je poduzeće "GiN" Company, d.o.o. iz Zadra koje je vršilo stručni nadzor izgradnje. Liturgijsko pjevanje predvodio je Središnji gradski crkveni zbor pod ravnateljem dr. Pavla Kera, za orguljama je bio don Jerko Gregov, župnik Bokanjca, liturgijski

animator je bio don Mario Soljačić, župnik župe sv. Šime u Zadru i Crnoga, a obredničar je bio don Marino Ninčević, odgojitelj u sjemeništui "Zmajević" u Zadru. Poslije svečanog crkvenog slavlja na kojemu je među ostalim uglednicima i uzvanicima prebivao zadarski gradonačelnik i saborski zastupnik gosp. Božidar Kalmeta, gostoljubivi domaćini priredili su za sve nazočne prigodni domjenak.

Don Nedjeljko Zubović

Mnoštvo u novoj crkvi u Kruševu

potrebno je da se svećenici posvete, po cijenu bilo kakve žrtve, služenju sakramantu pomirenja i budite sigurni da on izgrađuje kršćanske savjesti više i bolje od bilo koje ljudske domišljatosti, od bilo koje psihološke tehnike i didaktičkoga i sociološkoga sredstva. U sakramentu pokore zapravo je na djelu Bog - bogat milosrđem. Sakrament pomirenja u uskoj je povezanosti s krsnim biljegom, obnavlja ili usavršuje ucjepljenje vjernika u Kristovo vazmeno otajstvo, u otajstvo novoga Adama, od kojega u otkupljenom čovjeku proizlazi povratak u prijašnje stanje, štoviše, usavršavanje izvorne pravednosti.

U tom smislu, svećenik mora pomoći vjerniku da ne upadne u napast malodušja. Naime, može se dogoditi da, zbog pomanjkanja povjerenja postoji netko tko ili ne pristupa sakramentu pokore ili se pristupajući ne postavlja u nužnu raspoloživost kako bi se obred mogao zaključiti na učinkovit način odrješenjem, jer, poučen prošlošću o vlastitoj slabosti, drži sigurnim svoje buduće padove i, pogrešno poistovjećujući intelektualni sud, recimo, i predviđanje budućih padova, sa željom za padom i s trenutnom manjkavošću iskrene nakane da ne padne, postaje malodušan i tako ispovjedniku izjavljuje da nije dovoljno raspoloživ. Bilo bi uistinu žalosno ako bi u tu pogrešku, koja je pokazatelj također i slabog poznavanja ljudskoga duha, pao čak i poneki ispovjednik. Mogu se dogoditi i drugačije situacije u kojima netko, premda se ispovjedio istinito i točno, ne kaje dovoljno, jer ga neprevladani ponos vodi prema prevelikom povjerenju u samog sebe, a ne u Božju milost. Obrnuti slučaj, ali jednak težak, jest onaj kada netko daje dužan prostor Božjoj milosti, ali olako očekuje da će je zadobiti bez uzajamnosti i suradnje koju Bog zahtijeva s ljudske strane.

Ovim skrajnim stavovima ispovjednik treba suprotstaviti odgovarajući lijek: onima koji sebi pripisuju i očekuju previše neka preporuči i ucijepi poniznost, a onima koji su paral-

izirani onim nepovjerenjem koje nije dužan spasenjski strah, već strah koji koči, neka objasni da svijest o vlastitoj nestalnosti ne znači mirovanje u njoj, već ona treba biti poticaj na djelovanje. Uputno je nadalje napomenuti da je jedno postojanje iskrene odluke, a drugo razumski sud o budućnosti. Stoga, upravo s obzirom na to stabilno poboljšanje pokornika, isповjednik mu s jedne strane treba ponuditi razloge razboritoga i nadnaravnog povjerenja, koji njegovu dušu čine prikladnom za plodno primanje odrješenja i osiguravaju nastavak dobrih nakana u kršćanski radosnom životu, a s druge mu strane treba dati odgovarajuću zadovoljštinu ili pokoru koja prvo, u mjeri koja je unutar mogućnosti ljudske ograničenosti, popravlja uvredu koju je učinio grijeh. Svećenik mora hrabriti pokornika, osnažiti dobre nakane i kreposti te u njemu buditi nadu i povjerenje u Božju milost koja se vraća ili povećava u sakramentu pomirenja, a koja mu nudi i valjanu obranu protiv najtežih napasti. Prezbiteri su pozvani, bilo da se mole ili klanjaju, bilo da propovijedaju riječ, bilo da prikazuju Euharistijsku žrtvu i dijele ostale sakramente, bilo da ljudima na drugi način služe, uvijek nešto pridonijeti napretku ljudi u božanskom životu.

S tim u svezi možemo spomenuti i način određivanja pokore. Crkveni dokumenti ističu da je tu potrebna odgovarajuća mjera i poglavito mudro suprotstavljanje grijesima koji su oprošteni te, stoga, sukladnost posebnim potrebama pokornika. Kao najčešći oblik pokore navodi se molitva, jer ona hvali Boga i mrzi grijeh te s povjerenjem moli pomoć, sa svješću o čovjekovoj nesposobnosti za bilo kakav spasenjski čin ako ga za to ne raspoloži nadnaravna Gospodinova pomoć, koja se zaziva upravo molitvom. Ispovjednikova će briga biti pomoći pokorniku razumjeti sve to kada bude skromnih duhovnih snaga. Osim toga, što se tiče količinskog srazmjera između počinjenog grijeha i zadovoljštine, treba voditi računa o pokornikovu stupnju pobožnosti, njegovoj duhovnoj kulturi, o samoj sposob-

omci iz Papine ovogodišnje portuke zaduhovana zvanja, u kojih Papa podsjeća svijet svaka je Krist jedini put, istina i život u kojem želimo živjeti slobodno i bez straha. Nezababiljana je uloga i obitelji, z bogosluženju katedrali svogim svjedočenjima predstavljajući svojim živim primjerima osjetili snagu Kristovu pozivu, među bogoslužnji mladice Nikolala Vučić, potom druge godine stariji seministarac Bozo Barišić, zadarski bogoslov Josip Radić i časna estra Madić, istela, glamica držuće „Kćeri Božje Izbavite“ Zadar i branjevac fra Josip Peranić, župnik Šubićevac na Vojstranici u Zadru. Svi župci Srca Jezusova na Vojstranici u Šubićevu i Župi Šubićevac na Vojstranici u Župi Šubićevu.

MOLITVENO DŽENJE UČI SVJETSKOG DANA ZA DUHOVNA ZVANJA

Don Nedjeljko Zubović

zadarski nadbiskup mons. Ivan Prendić, 13. lipnja 1998. godine, na blagdan Zastitnika sv. Ante ambon te kip sv. Ante. Idejni nacrt projekta izgradnje centra u Zadru, a projektu dokumentacijsu podnijet će "D&Z" d.o.o. iz Zadra. Gradske vlasti i državne organe u Zadru, a i u Republici Hrvatskoj će se uključiti u realizaciju projekta. U sklopu projekta izgradnje centra u Zadru, u blagdan Zastitnika sv. Ante, u zgradi u kojoj će se smjestiti i muzej hrvatskog jezika, u organizaciji Hrvatskog kulturno-umjetničkog društva "Mladi Zadar", održat će se veliki kulturni događaj pod nazivom "Zadar - grad u srednjem vijeku".

U subotu navećer, 5. svibnja, u zadarškoj kate-
drali sv. Stosije, Povodom 38. svjetskog
multivnog dana za duhovna zvanična držamo
je liturgijsko-molitveno bđesnje na kojem se
okupilo mnóstvo malih vjernika iz zadarških
zupanija pokreta i skupina. Molitveno je
bđesnje sa svijim našužim suradnicima u
odgoju malihi zvanični predvodi zadarški nad-
biskup mons. Ivan Prendić. Kako je u uvori
rijeci kazao, ravnatelj Nadbiskupske kla-
šemenističke gimnazije u Zadru don Joso Kokić da
jedno od Kristovih delja je i molitva za
duhovna zvanična temeljnom potkurom i pot-
cajsem svakom posediću koji u sebi osjeti
duhovnu zvaničnu temeljnom potkurom i pot-
Bozji poziv, da smogni snage i odazvati se,
sto je uviđek velika radost za svaku kršćansku
zajednicu. Bđesnje je započelo službom
svetele, nakon kojeg je gitana Božja riječ s
kraklim uvodnim razmisijskim zadarskim
sjemeništaraca i glamova crkvenih pokreta te

Petra na Plotci. Kao nova župa počela je deselo-
vati u nedjelju 16. srpnja 1978. godine, na
blagdan Gospe Karmelske. Za bogoslužni
prostor nove župe na Smiljevcu služila je
kapelica Gospe od Sedam žalosti, koja se na-
lazi na samoj južnoj strani granične župe. Jedno-
brodna je to građevina sa zvonikom na preslici
u više je navrata obnovljana. Bilje je vlasnik
zadarske plemićke obitelji Erco. Damas tu
crkviču vjerući zovu crkvu Duhu Svetoga.
Nakon tri desetak godina mučnog potraživanja
dobivena je konacno lokacija dozvoljena, 27.
ožujka 1997. godine, od nadležnog
Zupanjskog ureda za prostorno uređenje,
stambeno-komunalne poslove, graditeљstvo i
zastitu okoliša u Zadru, koje je izdalo i
gradilište novog blagosloviо je
projektu m.g. arh. Pavla Bezicu. Temeljni
kamen i gradilište nove crkve blagoslovio je

d. Prostor i vrijeme Slavijenja Pomirensja

Vljo je vazio u kako će polomik dozivjeti surst sa svećenikom i ozračje u kojem se to događa. Stoga, potrebno je izabrati takve pros- torie u kojima će biti omogućeno da svih čimbe- nici obreda dođu do izravnaju. To znaci da su potrebiti prostori u kojima možemo normalno komunicirati te prostor koji će odistati topili- žubavi te omogućići ljudski kontakt. Potrebno je nadalje osigurati potrebanu diskrekciju i po- godovati objavosni sakramenta. Potrebno je nadalje postaviti i volju onih koji traže nadalje poslovati i volju onih koji traže rešetke.

„Svećenici moraju poticati vjernike da pristu-
paju sakramentu Pokore, i moraju biti vazda
pripravni da slave ovaj sakrament kad god to
vjermiči razložno za traže.“ (Usp. Katoličkam
Katoličke Crkve, br. 1464.)

kamenom zdanju. Kad je započela dobivati crkve i kasnije katedrale, Crkva je oživjela u svijesti činjenicu da je kroz povijest trebalo izričito pokazati što pripada Bogu, i što je za njega označeno i određeno. Htjela je pomazanjem i posvećenjem ponavljati ono što je razumjela kroz svoju svetu povijest da je Bog određivao za sebe posvećene osobe i predmete. Tako se razvio obred posvećivanja, koji je kroz povijest imao različite oblike te je u naše vrijeme uobličen sadašnji obred, koji ujedinjuje u sebi euharistijsku žrtvu i obred pranja zidova i olatara te obred pomazanja olatara i zidova crkve. Crkva u činu pomazanja prepoznaće Krista, Duhom Svetim Pomazanika Gospodnjega, koji je tako bio posvećen i uveden u svijet da započne djelo okupljanja raspršenog Božjeg naroda u jedan novi, okupljeni narod. U tom činu, Crkva danas prepoznaće i svakog vjernika pribrojena Kristu krštenjem, a posebno prepoznaće u pomazanicima one koje šalje u službu žive zajednice, to su ređenici, biskupi i svećenici. Nadbiskup zadarski istaknuo je, nadalje, svoju radost jer je Gospodin na našem putu i on nam iskazuje svoju vidljivu naklonost u plemenitosti darovatelja cijele jedne crkve i pastoralnog centra ovoj župnoj zajednici na Smiljevcu, gradu Zadru i Nadbiskupiji zadarskoj. Radujemo se svi danas, jer je srce svećenika i našeg sugrađanina otvoreno Božjem nadahnuću da od svoga života i svojih dobara učini hvalovrijedna djela na slavu Božju. Velikodušna i dobrost lava je najveći dar, a podijeljena radost je umnožena i uvećana radost. Potom je predvoditelj slavlja potaknuo okupljenu vjerničku zajednicu da čuju najsnažniji Kristov poziv na svjesno slavljenje presvete euharistije nedjeljom, blagdanom i svojim životom, za sebe, za sve svoje, za svijet i za potrebne, a osobito za one koji su ih svojom ljubavlju i darom zadužili. Ljubav će ostati zauvijek u Ocu našemu na nebesima i u znaku ove podignute crkve, i onda kada nitko od nas ovdje nazočnih ne bude hodao ovom zemljom, novi će naraštaji prepoznati ono što im je u svojoj ne-prolaznoj ljubavi daroval.

Pred svršetak slavlja kako to obred posvete crkve propisuje pročitan je tekst Povelja posvete nove župne crkve sv. Ante Padovanskoga u Zadru-Smiljevac na koju su svoj potpis stavili: nadbiskup zadarski mons. Ivan Prenda, župnik don Mladen Kačan, donator mons. dr. Šime Duca i članovi župnog vijeća Stana Serdarević i Denis Ikić. Potom je kancelar zadarske nadbiskupije don Nedjeljkjo Zubović pročitao "Povelju zahvalnosti zadarske nadbiskupije svome poznatom, uglednom i veoma zaslužnom sinu, svećeniku i Papinom prelati mons. Šimi Duca, kojega će spominjati naraštaji župa Gospe Loretske, Bezgrešnog začeća, Svetoga Šime i Svetе Stošije u gradu Zadru zbog njegove velikodušne pomoći; kojega će zapamtiti župa sv. Ante Padovanskoga u Zadru zbog darovane župne crkve i pastoralnog centra, župa Marijina Uznesenja u Dračevcu Zadarskom zbog darovane župne crkve, te naraštaji studenata i profesora Filozofskog fakulteta u Zadru zbog obnovljene crkve svetoga Dimitirija; u znak duboke zahvalnosti i priznanja i na trajni spomen! "Ljubav je velikodušna. Dobrostiva je lava. Ljubav nikada ne prestaje" (1 Kor 13,4.8). Povelju je s današnjim nadnevkom potpisao i svećano predao donatoru nadbiskup zadarski mons. Ivan Prenda. Potom se radosnim vjernicima sadržajno toplim i poticajnim riječima obratio i sam donator mons. Šime Duca, koji je u nekoliko navrata pobratio zasluzeni aplauz. Prije otpjevane hrvatske himne još se je jednom župnik don Mladen Kačan zahvalio svima koji su sudjelovali u izgradnji crkve, u pripremi i organizaciji tog najvećeg slavlja u kratkoj povijesti te nove gradske župe.

Župa sv. Antuna Padovanskoga utemeljena je dekretom Nadbiskupskog ordinarijata u Zadru od 3. srpnja 1978. godine, a nastala je dijonom župa sv. Ivana Krstitelja i Gospe Loretske, zbog naglog porasta stanovništva na tom predjelu grada Zadra. Župa je smještena uz JadranSKU magistralu, Prilazom Ante Starčevića na zapadu, ulicom Franka Lisice do gradskog groblja na jugu i sjeveroistočno do župe sv.

SVEĆENIČKA REKOLEKCIJA U TRAVNUJU, 2001.*Predavanje**Prof. don Joso Kokić:***Sjemenište i Gimnazija - zajednička blagodat i bruga svih svećenika**

Na početku napominjem kako nisam spremio nikakvo pismeno predavanje, osim onoga što ste u dopisu za rekolekciju primili, jer smatram da same činjenice najbolje govore o sebi, što je i u prilogu naznačeno. Danas bi trebalo dati više značenje našoj svijesti zajedništva, odgovornosti i dobre volje da se program, tamo naznačen, najbolje ostvari na terenu u našoj Nadbiskupiji. To je razlog zašto ne bi držao neko posebno izlaganje, ali kad dođemo do nekih točaka onda ćemo tražiti rješenja i izlaska iz njih. Mislim da vam mogu još neke stvari iznijeti prije našeg zajedničkog razgovora, a više se tiču same škole, pa ćemo kompletirati čitav pregled tematike. Najprije bih želio obrazložiti samu riječ i pojam naše škole: Nadbiskupska klasična gimnazija s pravom javnosti. Često puta ljudi i ne znaju što to zapravo znači. Javnost škole ne znači da nju pohađaju učenici iz vana, nego to što zakonodavac tj. nadležno državno ministarstvo za jedan program propiše uvjete i tko ima mogućnosti materijalno i moralno izvršiti ili odraditi taj program, tj. prostor, profesorski kadar i sredstva za ostvarenje takvog programa, on onda dobiva od Ministarstva verifikaciju za taj program. Tako je naša škola u dva navrata: 1991. i 1993. dostavila Ministarstvu prosvjete i športa RH svoj program i ono je dalo odobrenje za rad naše Gimnazije, i time svjedodžbe naše Gimnazije vrijede u javnosti. Tijekom školske godine 1993./94. Ministarstvo je uputilo preko Županijskog ureda da se organizira nova mreža škola za novo tisućljeće. U tu mrežu smo se i mi uključili s našom školom. Po tom programu mreže srednjih škola u našoj Zadarskoj županiji bila

bi i naša Klasična gimnazija uz postojeće gimnazije u našem gradu. U njezin sastav ušao bi program klasične gimnazije Vladimira Nazora. Tamo je, naime, postojao jedan klasični odjel u sva četiri razreda. Taj se je program u gimnaziji Vladimira Nazora već ugasio. Potom planu naša bi škola imala četiri razreda sa po dva odjela u svakom razredu; sveukupno 240 učenika.

Do Domovinskog rata i rata u Bosni i Hercegovini imali smo u prvom razredu uvijek dovoljan broj učenika sjemeništaraca. Raseljavanjem katolika iz BiH broj njihovih sjemeništaraca je prepolovljen, pa je time stvoren prostor za upis vanjskih učenika u našu Gimnaziju. To smo počeli ostvarivati još u vrijeme dok su u našem Sjemeništu boravili sjemeništarci iz Bosne. Njihovim odlaskom u Sjemenište u Travnik stvoreno je još više mjesta za upis vanjskih učenika. Od tada pa do danas, nažalost, nismo uspjeli s vanjskim učenicima popuniti potrebnii broj za prvi razred. Tako smo ove školske godine u prvi razred upisali 24 učenika, umjesto 30. Od toga je bilo 9 vanjskih, od kojih su 7 novih i 2 ponavljača, 8 sjemeništaraca Zadarske nadbiskupije i 7 iz ostalih nadbiskupija i Franjevačke provincije u Zadru. Tako je na početku školske godine bilo 15 sjemeništaraca i 9 vanjskih; ukupno 24 učenika. U međuvremenu su četvorica sjemeništarca, učenika prvog razreda, napustila školu. Jedan Zadarske nadbiskupije, dvojica franjevaca, jedan gospičk-senjske biskupije i jedan vanjski učenik. Sada ih ima 19. U cijeloj školi imamo 65 učenika u 4 razreda, što iznosi 16,25 %

NA SMLJEVCU

POSVETA NOVE ZUPNE CRKVE SV. ANTE PADOVANSKOGA

LM

su užeti iz naroda da bis služili tom istom
narodu navješćući Evanđelje, posvećujući
sakramentima i naučavajući vjernu.

vrede, mogu da nastanjujem svijetu posvjedociti da imam smisla zivjeti u ljudstvu i solidarnosti te graditi novi svijet. Govoreći dojvici kandidata za sveće redove kao i svima nazozčnim, nad-biskup Prenda je istakao nezamjenjivu ulogu i važnost svih službenika za život Crkve, koji

B.R. 5-6/2001.

VJESNIK

Zadarški je nadbiskup mons. Ivan Prenda, u subotu 5. svibnja 2001., posvećio u gradskom naaselju Smiljevac novoizabrane župnu crkvu sv. Ante Padovanskoga. Tom činjenicu da su graditeljski radovi teku pred-videnom radnom dinamikom i da prigodom izgradnje nježi bili nikakvih ljudskih povreda. Potom je nadbiskup posvetio klijunske crkve Župniku Koji je svečano, po prvi puta otvorenio vrata novе crkve za posveću i sluzbu Božiju.

A sad a čemo nastaviti s onim sto vam je u pis-
menom obliku dostavljeno kao prilog u

5. Da li sam učenica ili učenik?

VJESNIK

B.R. 5-6/2001.

tumačio don Emil Bilaver, župnik Obrovca i Medviđe, a pjevanje predvodili članovi župnog pjevačkog zbora doseljeni Janjevci iz Kistanja. Vrijedni domaćini za sve goste priredili su prigodni domjenak. Kraj ulaznih vratiju crkve postavljena je kamena ploča sa slijedećim natpisom: "Ova crkva bi sagrađena 1845. Pobunjeni Srbi razoriše je miniranjem 1991. Zalaganjem župnika fra Frane Samodola, a darovima Kruševljana i Donatora nanovo izgrađena 1999. Zadarski nadbiskup mons. Ivan Prenda, za župnika fra Mladena

Kovačevića, uz nazočnost brojnih svećenika i vjernika, posveti župnu crkvu sv. Jurja. Godine Gospodnje 2001. 23. travnja".

Don Nedjeljko Zubović

NADBISKUP PRENĐA PRIMIO PREDSJEDNIKA TOMČIĆA

U petak, 27. travnja 2001., u Nadbiskupskom domu u Zadru, u 12 sati, mons. Ivan Prenda, nadbiskup zadarski, primio je gosp. Zlatka Tomčića, predsjednika Hrvatskog državnog sabora. Nadbiskup i predsjednik Tomčić razgovarali su o sadašnjem stanju u hrvatskom društvu i perspektivama za razvoj i napredak demokracije u Hrvatskoj. Govoreći o suvremenim procesima u hrvatskom društvu i u svijetu uopće, nadbiskup Prenda je istakao primjer kršćanstva i Katoličke Crkve kad je u pitanju globalizacija. "Kršćanstvo se inkulturira, utjelovljuje u svaku naciju, poštujući pri tom njene posebnosti i oplemenjujući njenu kulturu. Na taj način ono zadržava

svoju opću, univerzalnu dimenziju ali prima u raznim narodima i društvima i onu partikularnu. Taj sklad može poslužiti kao uzor i svjetskom procesu globalizacije." Suglasivši se da je potrebno u hrvatskom društvu više tolerancije i dijaloga, kako bi se smanjile napetosti, predsjednik Tomčić i nadbiskup Prenda na kraju susreta izmjenili su prigodne darove.

LM

VRSI - PODIJELJEN SAKRAMENAT SVETE KRIZME I KANDIDATURA ZA SVETE REDOVE

U nedjelju, 22. travnja 2001., u župi Vrsi, zadarski nadbiskup, mons. Ivan Prenda, predvodio je nedjeljno misno slavlje, preko kojega je podijelio sakramenat sv. potvrde tridesetšestorici krizmanika župe Vrsi i ujedno kandidaturu za svete redove dvojici bogoslova Zadar-ske nadbiskupij: Domagoju Kelavi i Josipu Radiću. Slavlje je održano u župnoj crkvi sv. Mihovila, uz koncelebraciju domaćeg župnika don Ive Dovođe te uz sudjelovanje mnoštva

vjernika. Prethodnog dana, nadbiskup Prenda se sastao s krizmanicima, njihovim kumovima i roditeljima, te im održao prigodni nagovor o sakramentu sv. Potvrde. Na misnom slavlju, nadbiskup je govorio o važnosti svjedočenja za Isusa Krista i življenja kršćanskih vrednota u današnjem svijetu koji luta u traženju smisla i čvrstog oslonca za moralni i društveni život. Upravo zreli i svjesni kršćani, opečaćeni Duhom Svetim po sakramentu krštenja i pot-

obavijesti o današnjoj rekolekciji, gdje je uglavnom riječ o životu, radu i problemima Sjemeništa.

Duhovna zvanja u Crkvi briga su i skrb svih članova Kristove Crkve, ali su ipak "ključ zvanja postojeća zvanja", kako reče Majka Terezija. U razmišljanju o našem Sjemeništu podimo od sadašnjeg činjeničnog stanja. Sada u Sjemeništu, u sva četiri razreda ima 17 sjemeništaraca Zadarske nadbiskupije. U 4. razredu 2 (u 1. razredu bilo ih je 6), u 3. razredu 4 (u 1. razredu bilo ih je 9), u 2. razredu 4 (u 1. razredu bilo ih je 9) i u 1. razredu 7 (na početku školske godine bilo ih je 8). Dakle, od 32 sjemeništarca u posljednje četiri godine u Sjemeništu ih je još 17 ili 53,12%, a 46,88% ih je napustilo Sjemenište. Samo tijekom prošlogodišnjih ljetnih praznika Sjemenište je napustilo 12 sjemeništaraca, od kojih su trojica bili maturanti. Od šest generacija, koji su sada od 1. do 6. tečaja bogoslovije imamo ukupno 4 bogoslova, što je 9,09% od ukupnog broja 44 sjemeništaraca u tih šest godišta. Uobičajen postotak sjemeništaraca koji postaju svećenici je 20 do 25%. Inače, od 44 spomenuta sjemeništarca njih 20 ili 45,45% maturiralo je u našoj gimnaziji. Njih 12 ili 60% pošlo je u bogosloviju, a osmorica su je dosad napustila.

Evo nekih problema, a i činjenica koje bismo zajednički trebali razmisiliti, te na temelju njih, a i drugih donijeti plan i program za budući rad:

Sustavni rad za zvanja, počevši od obitelji pa dalje: ne pojedinačno, prigodno, nego sustavno. Sveti Otac papa Ivana Pavla II. kad govori o radu za duhovna zvanja tada ističe kako tu nije riječ samo o nekom izdvojenom činu ili govoru, već o cijelovitoj i posebnoj "kulturi zvanja" tj. jednom ozbiljnog nastojanju Crkve u sklopu svog pastoralnog djelovanja, gdje postoji čitava struktura rada za zvanja.

Mora postojati kriterij pri odabiru i primanju mladića za Sjemenište. U Sjemenište dolazi često, u postotku, čitav niz problematičnih mladića s fizičkim, psihičkim, moralnim, intelektualnim i drugim problemima. Sa svim tim problemima, osim intelektualnim (po svjedodžbama), odgojitelje nitko ne upoznaje, i prođe često duže vrijeme da se problemi otkriju, ako se uopće i otkriju... Ima bolesnih dječaka, ima i padavičara i mladića koji mokre u krevet i niz drugih bolesti. Ima dječaka koji nemaju ni oca ni majke, nemaju ni preporuke župnika do današnjeg dana...

Suradnja odgojitelja u Sjemeništu i župnika sjemeništaraca. Smatram da je tu stanje nezadovoljavajuće. U većini slučajeva to se svodi na međusobno uvjerenje što je istina ili nije od onoga što sjemeništarci pokazuju ili ne pokazuju, umjesto da ih zajednički odgajamo. Kada tako problematični sjemeništarci napuste Sjemenište, umjesto da se promotri tko je, što i kako razmišljao o njima i činio, pa da se ubuduće ne prave iste pogreške, tada se neki ponašaju kao da se ništa nije niti dogodilo. Ne smije se dogoditi da neki župnik kaže: kako ću ja doći kući, na župu, ako nisam branio sjemeništarca? Kao da netko nekoga napada. Toga u Sjemeništu nema, nego se u Sjemeništu odgaja. Na koloniju dođe ili ne dođe sjemeništarac, i nitko nikomu ne odgovara...

Roditelji i sjemenište... Roditelji se uglavnom zanimaju za školski uspjeh, poneki čak i za ponašanje, a o zvanju jedva da netko i pita...

Sjemeništarci kod kuće i na praznicima. Sjemeništarci tijekom godine provedu oko 4,5 mjeseca izvan Sjemeništa. Dok Sjemenište tijekom školske godine dva puta šalje, a za loše učenike i tri puta, pismeni izvještaj o školskom uspjehu i vladanju sjemeništaraca župniku, roditeljima i nad/biskupiji, dotle Sjemenište ne dobiva nikakve informacije o boravku sjemeništaraca kod kuće.

Sprij je svršetka svedčamože liturgijskoje slavije
prosvete nove župne crkve sv. Iusta u Kruševu
pročitanja je i potpisana Povelja, na koju su
svoj potpis stavlili župnik fra Mladen Kovace-
vić, nadbiskup zadarski posvetiti Mons. Ivan
Prendić i dvojica elamova župnog vijeća.
Posljive toga okupljenim vjeričima prigodnim
su se riječima obratili bivši župnik fra Frane
Sasmodol i provincijal fra Zarko Martetić. Kroz
liturgijsko slave je animirao i obred

Kristi, o hramu, o novoj crkvi i o nama, koji
mo živi ujegova hram. Posveteta crkve i olтара
vijek su prigode da sebi posveste smo tko smo
člani ljudskim putovima Bog svogim promis-
om vodi naše živote, a Krist je temelji ljudske
svovijesti i Crkve, i na njemu gradimo sve. On
je hram Očevo, i na njemu gradimo uskr-
šavanjski nacim. Krist je svogim uskr-
šavanjem postao temelji Crkve i ona je postala u
vijest navješćivati ujegova slavu. Ta Crkva,
kojasa slavi euharistiju treba svog prototora, svog
oudemo hramovi Kristovi, da živimo po uje-
govos Riječi i po ujegovo euharistiju. Zato ova
hramina novolizgradene crkva, ovaj kameni
stup, postaje Božji hram i naš hram i ima
vjeće potpuno značenje tek onda kada mi do-
vazimo u ujegsa, hramiti se sa stola Riječi i
Obrovcu ili u Zadru neka se vrati svojim ob-
zgredaju svogu budućnosti. Nadbiskup je poz-
novljenim kucama i na some kamenu
pobinu oko započijavanih mnoštih neza-
voda i prisutne prestatvineke gradanskih vlasti da
se podnosi svogu budućnosti. Nadbiskup je poz-
noslenih, kako bi se ubrzo povratak ljudi na
svoga oguščita. Bogu zahvaljujemo i da je smo
pričinjane svim dobrim ljudima koji su pom-
prijedao izgradnji nove župne crkve, porucišto je na
krasu, te zazeleni da iz ovog svetog mjeseca Ivan

VJESNIK

VJESNIK

nove župne crkve, koji se diže na temeljima
bijše župne crkve iz 1845. godine, koji su
zvonikom, župnom kućom i dvorom sa
godinom, kao i čitavom mjesetom Kruševu. Zalagani-
jem tadašnjeg župnika i nešebičnim darovima
prevetog Zadariske nadbiskupije i Provincije
Kruševljani sa svojim župnicima popravljali
je dogadaji za župu u kojem se sabiru svi oni
čujaci i napori vrjednici župi koji su vodili
čuvati je potrebu shvatiti i značajnu na ovaj
put. Zato je potrebu shvatiti i značajnu na ovaj
vete. Dam posvete crkve Zapisan je u Svetom
pisimu, u srcima onih koji u Bogu vjeruju i koji
su, jer u Kruševu ostat će duško u sjecenju
svima, pa i nasmijima ovde pred olatarom.
Mi danas nosimo u sebi osjećaje, emocije koji
uzdelenju protekle teške i krvave ratne go-
dine, godine stradanja i patnji, miržuge i
rušenja. Ali te emocije stradanja i patnji, miržuge i
ove crkve, da ono što smo zasledno na posveti
nama s radostju što smo zasledno na posveti
Bogu, na svosu diku, na povijesni spomen i
to svoga vrijeme posvete staroduge S Bogom, da
ješem izazivaju političke suradnje S Bogom, da
bav obnavlja i izgraduje. Nova crkva je još
nam govorje kako je Bog veliki i moćan u svo-
jim žubavim, i kako u srcima župi koji su usmeli
korist svakome koji živi na ovom drvenom
kamenjaru. Župiće nase, izloženo velbitskoj
burji i vjetrometima povijesnih nevolja. Sto
damas odabrat da bi mogli obzilju dozvjeti
ovaj trenutak radosti, zapitao se nadbiskup
Prenda, te u svome izlaganju izdvojio neko-
liko misli. U prvom redu damaš je govor o

Suradnja Sjemeništa i Gimnazije sa župama... Puno više i kvalitetnije treba i može biti. Kako do laska iz Pazića išlo je bolje, a sada je zamoćeno u zadržim godinama kod nas? Nakon što Kako učiniti budućnost Sjemeništa boljim? Kako učiniti budućnost Sjemeništa boljim? Budućnost Sjemeništa i Gimnazije sa župama... emenisti je osim 17 sjemeništaraca iz Rijeka nadbiskupije i 13 sjemeništaraca Zadariske nadbiskupije i 13 sjemeništaraca i Gimnazije. US- emenisti je osim 17 sjemeništaraca iz Rijeka nadbiskupije i 13 sjemeništaraca Zadariske nadbiskupije i 13 sjemeništaraca i Gimnazije. US- Razmisljanju može poslužiti i tekst iz Vjesničke zadarske nadbiskupije označak- travanj br. 3-4/2001., str. 112-115.

EROUČITELJE

adur - Belafuža - 21. ožujka 2001.

zavrsi na Pučinu, poziv je da se s povjerenjem otvorno budućnosti jer „Ius Kristi judeo- i hristijanski je - i uvijek“ (Heb 13, 8).

I narađa vjeroučiteljima trećeći tisućljeće do- bismi vidjeti Isusa“ (IV 12, 21). Crkva i daje vjeroučiteljima, mali i veliki i kazu: „Htjeli svatko od nas dužan je, ne samo govoriti o Kristu, već na oređen nagrin učiniti ga „vild- ivim“, učiniti da ugegovo lice zasija i pred- narastajima novoga tisućljeća stoji u 16 br., apostolsko pisma Ivana Pavla II, Ulaskom u novo tisućljeće).

Predavanje: s. Beata Prkačin

Zupna crkva Uznesenja Marijina, Zadar - Belafunža - 21, ožujka 2001.

SEMINAR ZA VJEZROUCITELJE

Razmisljanju moze posluziti i tekst iz Jesnika zadariske nadbiskupije ozujak-travnski br. 3-4/2001., str. 112-115.

Budučnost Šjemeništa i Gimnazije je među-
osim 17 Šjemeništaraca Zadarške
zemljištu je osim 13 Šjemeništaraca iz Rijeka
i 13 Šjemeništaraca iz Riječke
nadbiskupije i 13 Šjemeništaraca iz Šibenika
i 13 Šjemeništaraca iz Porečko-pulske,
Gospicke-
seanske, Krčke biskupije, te 11 Šjemeništaraca
Škopske biskupije. U Gimnaziji je sada 65
ugenika (na početku školske godine imali smo
72 učenika), a trebalo bi ih biti 120.

Surdanjsa Gimnazija sa Župama...
Puno više i kvalitetnije treba i može biti. Kako
to ide u zadržim godinama kod nas? Kako
dolaska iz Pazzma išlo je bolje, a sada je zam-
ilo. Kako učiniti budućnost Gimnazista bol-
jom?

Za proušl menu in nemáme křecu, říkáme samo z kada se přesestřík je na pide „Protusy jíce a či semení odgostite i skustva neke loz drugo? nosití na i zimu, ita schéno odgostite uputo s učijecas „Kao stu Mi smo svijeti, slaje, Zadru k dími spa poziva svosec po riječi b.

BLAGOSLOV TEMELJNOG KAMENA NOVE ŽUPNE CRKVE U PRIDRAZI

Na uskrsni ponedjeljak, 16. travnja, u ravnokotarskoj župi Pridrazi zadarski je nadbiskup mons. Ivan Prenda blagoslovio gradilište i položio temeljni kamen za izgradnju nove župne crkve "Kraljice Svetе Krunice". On je pred mnoštvom okupljenih vjernika i nazočnih svećenika, po kišnom i hladnom vremenu, predvodio obred blagoslova i u svojoj riječi istakao važnost izgradnje nove župne crkve, koja niče na temeljima prijašnje u Domovinskom ratu od neprijatelja minirane i sa zemljom sravnjene zajedno s zvonikom (17. ožujka 1992. godine), sagrađene 1977. godine. Svaka župna zajednica ima izuzetnu potrebu za Božnjim domom u svojoj sredini, u kojoj će se svaki čovjek moći hraniti vjerom, Božjom riječi i tako osnaživati u uskrsnoj radosti. Prva kršćanska zajednica nakon Kristova uskrsnuća poslana je u svijet i svoje euharistijsko zajedništvo ostvarivala unutar obiteljskog kruga, a kako se umnažao broj vjernika ukazala se potreba za izgradnjom većih objekata, hramova. Nova župna crkva Gospe od Ružarija, koja niče u središtu mjesta, bit će i duhovno srce vjerničke župne zajednice, koja je u prošlom ratu zajedno s drugim župama proživiljavala svoju Kalvariju, a od danas uskrisuje na novi život, kako duhovni tako i kulturni, poručio je nadbiskup Prenda i naglasio da se u neporednoj blizini župne crkve još dovršuje izgradnja nove

mjesne škole, koja će zajedno s poštom sačinjavati jezgru mjesta.

U Pridrazi se nalazi starohrvatska crkva sv. Martina, biskupa, izuzetne spomeničke vrijednosti kod nas, koja potjeće iz 5. ili 6. stoljeća, sagrađena na temeljima starokršćanske bazilike s tri apside složene u formi trolista djeteline. Međutim, ona zbog fizičke udaljenosti i spomeničke vrijednosti ne može odgovoriti suvremenim pastoralnim potrebama te župe. Nova se župna crkva gradi sredstvima Zadarske nadbiskupije, Ministarstva za javne poslove i obnovu RH i prilozima vjernika, a po projektu ing. Tomislava Paleke, u izvođenju građevinskog poduzeća Velebitbeton, a projektnu dokumentaciju izradila je firma D&Z, koja ujedno vrši i nadzor izgradnje. Sve spomeute firme su iz Zadra. Na kraju slavlja svečanu Povelju blagoslova gradilišta i polaganja temeljnog kamena nove župne crkve Kraljice Svetе Krunice u Pridrazi potpisali su župnik don Nikola Tokić, nadbiskup Ivan Prenda, te članovi župnog vijeća Vladimir Pedić i Vinko Zubčić. Vrijedni domaćini počastili su sve svoje goste tradicionalnom uskrsnom pogačom.

Don Nedjeljko Zubović

POSVETA NOVE ŽUPNE CRKVE U KRŠEVU

Na blagdan sv. Juraja, mučenika, 23. travnja, zaštitnika župe Kruševo, pokraj Obrovca, zadarski je nadbiskup mons. Ivan Prenda posvetio novoizgrađenu crkvu na čast sv. Jurja. Tom svečanom crkvenom događaju, kojem je nazočilo mnoštvo vjernika Kruševa i njihovih gostiju koji su ispunili svoju novu prostranu crkvu i dvorište oko nje, zajedno s nadbiskupom Prendom concelebrirali su provincijal franjevačke provincije Presvetog otkupitelja

iz Splita fra Žarko Maretić, župnik fra Mladen Kovačević, bivši župnik fra Frane Samodol, gvardijan franjevačkog samostana u Karinu, dekan novigradskog dekanata u čijem je sastavu župa Kruševo don Nikola Tokić i još dvanaestorica svećenika. Okupljeno mnoštvo i predvoditelja slavlja zadarskog nadbiskupa Prendu na početku obreda pozdravio je domaći župnik izražavajući dobrodošlicu svima prisutnima te opisujući značenje izgradnje

Učenici Kristovi, navjestitelji Radosne Viješti, vjeroučitelji trebaju dati svjedočanstvo života a to ćemo moći ukoliko budemo ljudi koji razmatraju njegovo lice. I naš pogled pozvanika i poslanika više nego ikad moramo usredotočiti na Gospodinovo lice (isto).

Kristovo, Gospodinovo lice nam je ocrтано, nacrtano u evanđeljima te se zato usidrimo u svetom Pismu, Riječi Božjoj, otvorimo se djełovanju duha Svetoga da nas on uvodi u blizinu Isusovu, da ga očima vjere vidimo, nadom čujemo i ljubavlju dotaknemo kako bismo učvršćivali braću. Zato hrabro vjerom zakoračimo u otajstvo lica naviještenoga u evanđeljima. Iz ovog susreta s Isusom, iz susreta licem u lice gorjet će nam srce ljubavlju te ćemo bez straha izvesti na pučinu, na široko more današnjice koja traži spasitelja. I zato ne stojmo već naviještajmo Isusa, da ga svi upoznaju, susretu, prihvate. Treba nam oduševljenje za evanđelje, za Isusa koji reče: ja sam s vama.

U svom pismu za treće tisućljeće papa kaže da mi, navjestitelji vjere u Isusa imamo program a, "to je onaj koji oduvijek proizlazi iz evanđelja i žive predaje. On u konačnici ima središte u samome Kristu kojega treba upoznati, ljubiti, naslijedovati, kako bi se u njemu... preobražavala povijest sve do njezina ispunjenja u nebeskom Jeruzalemu" (br. 29). Imamo dakle program, sada velikim oduševljenjem pronalazimo putove posredovanja, ostvarenja i življena ponuđenog sadržaja. Sveti otac na ma označava smjernice pastoralnog hoda za novo tisućljeće a to su:

- svetost: putovi svetosti su mnogostruki i prikladni pozivu svakoga čovjeka; svetost je ponuda "visokog mjerila" redovitog kršćanskog života (br. 31).

- molitva: biti i osstatи s Gospodinom; za pedagogiju svetosti potrebno je kršćanstvo koje se odlikuje ponajprije umjetnošću molitve; potrebno je učiti tu umjetnost s usana božan-

skog Učitelja; moliti i učiti druge moliti eto velike uloge vjeroučiteljeve. Papa želi da naše zajednice....postanu "škole molitve" kako bismo svi naučili zahvaljivati, klanjati se, pjevati hvalospjeve, čitati i slušati Riječ Božju (br. 32).

- nedjeljna euharistija: shvaćena kao poseban dan vjere, dan Krista uskrsloga i dar Duha Svetoga; sudjelovanje na euharistiji nek bude srce nedjelje, življena kao potreba svjesnog i dosljednog kršćanskog života (35).

- sakramenat pomirenja: u 37 br. apostolskog pisma čitamo papine riječi: "Želim nadalje obnovljenu pastoralnu hrabrost, kako bi svakodnevna pedagogija kršćanskih zajednica znala na uvjerljiv i učinkovit način ponuditi slavlje sakramenta pomirenja". Po njemu otkrivamo Krista kao "otajstvo milosrđa".

- primat milosti: "Sigurno je da Bog od nas traži stvarnu suradnju s njegovom milošću te nas dakle poziva da u svojem služenju zbog Kraljevstva uložimo svoje zalihe uma i djełovanja. No teško nama ako zaboravimo da "bez Krista ne možemo učiniti ništa" (usp. Iv 15, 5., i br. 38., UNT).

- slušanje Riječi: Riječ Božja ima povlaštenu ulogu u Crkvi i pozvani smo neprestano se obnavljati u slušanju Božje Riječi, "...upravo djelo evanđeoskog naviještanja i kateheze zadobiva novu životnost usmjerujući pozornost prema Božjoj riječi" (39). Osobni susret s BR je ostvariv na poseban način po *lectio divina* koja u biblijskom tekstu vidi živu riječ koja zahvaća, usmjeruje, oblikuje život (isto). Susret s Kristom u srcu riječi rađa željom: suočiti se Kristu po Pismu. Sveti Izak je u svojim Propovijedima zapisao: "Neka Krist za vas bude pisna knjiga, ispisana izvana i iznutra: u njemu i s njim čitajte tu knjigu, od njega naučite njega samoga, i od njegova primjera; prepišite njega samoga u svoj život, uzmite ga za primjer, za vaše srce iznutra i za

O. Jozo Miljanović OSB

dine bilo mame svečenika, časnih sestara i vjernoga puka. Euharistijsko slavlje predvođeno je don Ivica Juršić, župnik Pakoštana, Dragagi Vrane.

EMAUS NA COKOVCU

Don Nedjeljko Zubović

ovoriti i kad je konacno zavrseno rato raz-
vraje i kad smo osjetili dogovornost za vlas-
ni put u zasednicu svijeta. Govorit se opet isto
i ovim trenucima oredeñih razocaranija i klo-
nuca. I nama se treba dogoditi na Uskrs isto
sto se dogodilo zbuñenim učenicima u
zauvijek. Ova zasednica, treba opet novu Kris-
tovu imicijativu, da nam se dade prepoznati i
da ga doživimo Uskrsloga i prizvati mo nje-
govo poslanje u svijetu. Danas u ovom narodu
ovoj zemlji pati se od manjka nade i od spo-
sosti promjena na božje, na duhovnost i ma-
terijalnom polju, jer se nije dogodio i ne
dogada se istinski susret s Kristom uskrsnim,
kojim misjenja starog gresnog, sebičnog i oholog
čovjeka, skloni zgratnju, mogi slavi i poticim-
avanju drugih. Samo ono što je prevedeno u
Božjim ocima može proći, ostati i biti dobro
avaznjui drugih. Samo ono što je prevedeno u
za čovjeka, a sve drugo što nije etično i
moralo, prokazano je kao negativno i u po-
rednicu i u državi, zaključio je svoje razmišl-
janje predvoditelj slavjsa. Nakratku misle-
bilagoslov s potpunim oprostom. Liturgijsko
bisikup je svima prisutima podijelio papinski
večernje predvoditelj slavjsa. Na kraju misle nad-
blagoslov je svima prisutima podijelio papinski
bisikup u miru mons. Marijan Oblik, a na misi
biiskup u miru mons. Marijan Oblik, a na misi

I ove su godime na Uškrstni Ponedežljak mnogi
vjermici otoka Pašmana, ali i običajnih mješta
na kopnu, izabrali Cokovac za svos „Fmanuski
Krislova uskrstnica proslavljen je blagdan
čokovskom benediktinskom župe u samostanskoj crkvi, a nas-
tom misom u samostanskom župićećem Zve-
tavljeno veselim druzenjem u prirodi oko sa-
mostana. Zbog oblačna vremena, ove je go-

Cirkve, prvu apostolsku i nazu danasnu. Ota istvo Uslrska je bio presudan dogadis koji je promislio svijetu, jer Kristovo uskrsnuće je nakon kosega nemamo sti više novo očekiti. Ali, kako doci do uskrsne vjere, do slike, osim ispunjenja onoga što se već dogodilo. Ahi, kako doci da je, čini se, ovo čas u kome nam treba novog svjetla i novih razloga Prenda te nadodao da je, čini se, ovo čas u majskega nade u život, zapatio se nadiskup nositi kosa izvodi iz zbijenosti, straha i potroštka. Ali, kako doci do uskrsne vjere, do slike, za nadi i za plodno delovanje u svim područjima života. Prva zasrednica vjernika kosega je dozivjela Kristovu Isuških neuspjeh prolazila je isto loše duševno raspoloženje kose nosimo i mi danas. Starh i bijeg, razozcar- engje i osutnost nade, prate nas i danas. Mi se sučavamo s tom potukom u stanju kosem jesmo, duhovno, psihološki, civilizacijski i materijalno. Osurnuvi se na stane sva- kidansnje vec citavi decenii ponavljam isto: "A mi smo se nadali, ali..." Tako smo govorili misleći da će se nestankom jednoga svijeta, odmah sam od sebe doci drugi, bolji, povol- jniji za male ljudi, za nás malobrojni narod, za ovu zemlju. Tako smo govorili kad je započeo okruglan rat pred ogima svijeta kojemu smo na- i uno jerovati da je na strani zrave. Tako smo

I susovo odgasanje je istovremeno riječima i
enje i potvrdi kako nas uči DVZ.
dilema, obeganjima i ispunjenjima, zapovijede
dima i ispravljajsim. Uvijek je najbolji odgoj-
jitelji i oblikovali će vam svarost koju

Izus ne Poučava samo riječima, uz riječi su i
djele, a djele su iznad svega dogadaji.
Dogadaji zahvaljuju riječi koje im daju
značenje, a riječi u dogadajima nalaze ostvar-
anje.

- upotreba svih izvora međužudske komuni-
klacijske, kao što su riječ, štampa, metafora,
slika, primjer, toliko različite geste.

poziv na život – ponasanje podizavašo Jerome
u Boga, nadom u Kraljevstvo i Isu bavljaju
prema Bičnjem

Učivočno časopisništvo je uvek u poslovima i uvek u dobroj ruci
Vijski istine i ujšehe Očeve,
stil osjetljive i snazne ljudsavi koja oslobođada od
zla i promiče život,

- Príhvacanje drugega, napose siromaša, malenih i gresnih, kao osobe koju Bog ljubi i trazi,
- Otvoreno naviše stanje kraljevstva Božjeg kao

spaseñaja, Bog nastavljaja svouj pedagođaj. Iz lusovih riječi, znakova i desela učenici su izravnim iskustvom doživjeli temeljne crte „isuove pedagođje“ olakšavajući ih poslije u evandelijsima, a to su:

U Iusu, koji je postao čovjekom, koji je dar

Mt 4, 23, 19, 35, „I obilazio je Ljus savio Galt-
lesjom naučavajući po nizvodim sinagogama,
lječićeći svaku bolesti i nemoci u narodu“. I k-
tome nadodajmo još tekst sv. Marka 4, 10-11.
„Kad bijže nasamo, oni oko njeza za-
jedno s dravnestoricom pitali su ga o prispol-
bamu. I govorale se im : vama je danio... a na-
samo bi vodjim učenictvima sve razjasnjavao!“
Ljus Krišt je „Učitelji koji će doci u slavi“ stoji u
dimu i čovjeka njemu samome. To je Učitelji
koji spasava, posvećuje i voli, koji živi,
potresu, uznemiruje, ispravlja, sudi, oprištia i
svaki dan s nama putuje na povijesnom putu.
Učitelji koji dolazi i koji će doci u slavi“ stoji u
Catechesi tradenade br. 9.

Vjeroucijitelješev pogled treba biti nepreručljiv, usmjeren na jedinog Učitelja, stiphilijivo g i vježba smjerena na jedinog Učitelja, kako nam svjedoci nove pristupe je navedeno u evanđelje i vježbi.

Vjeroučitelj je Posredník kognitivního rozvoje komunikacijí, stvára zájednictvo.

STVO ZIVOTNÍ PŘEDSTAVY A JINÁ SAKRÁ MOCI

u OKD, jer „Karizma kogom ga je obdar

© 1992. Boško Opečić državnički jezik
stoji da „...nijeđana metodologija ne može
zamijeniti samu osobu u svim fazama kateheze
skog procesa, na što je već upozorenio i 197

bude bojje, da ploda doneče. Črkve mi katehezi dokumenti puno govore o formaciji vseh oučitelja, o biti, znači i to jasno razložijo.

EVO SVE OVO NAVJEDEHO, I SOS TOGA JE NEASA VSE
DUGTEJESKA ZADAGA: BITI S KRISTOM, UČITI O
JUŠEGA I ONDA NAVIJEŠTAI BRACI. DIVAN JE NA
POZOVI, PROGRAM NAM JE DAN, PA SADA GLEDAŠI M
JKONKRETNOSTI I USUA KAKO NAVIJEŠTA, KAKO DA

navješta krijeći: „Hramih se kriješu da bi slijilo „shubzenictma Rijeci“ u evangelizaciji skladnici, to je zacijelo prioritete za Crkvu narediti novoča novogača i sučeljeća“, piše nam papa Franjo. br. navedenog Apostolskog pisma. Sve dječac neperestano, u svojim govorima poziva na novoča gospodnjeg govorivača. „Dopuštajuci da ne prizme gorjivosti apostolskog naviještanja osojlije Pedeštemice“ (isto).

passem zivotti etiati.”

je pozvao sve nazočne da teškoće ovoga časa i svoje križeve kao i križ koji živi Domovina gledaju s nadom u svjetlu Kristova uskrsnuća.

Službu Muke Gospodnje u katedrali sv. Stošije pred mnoštvom vjernika i svećenika suslavitelja predvodio je zadarski nadbiskup mons. Ivan Prenda. Veliki petak je uvijek dan posebnih milosti i zauzima jedinstveno mjesto u životu svakog kršćana. To je dan u kome dominira Krist na križu. Pred njim svaki pojedinc i zajednica vjernika donosi svoje rane i ožiljke, svoje tjeskobe i promašaje, čak i svoje pokopane nade, ali i svoje dragovoljno prihvateće križeve. Pred križem je i sva povijest patnje od iskona do danas i sve suze od praoca Abrahama do zadnjeg nepoznatog i poniženog patnika našeg vremena. Večeras bi Bogu bilo posebno drago stajati pod križem braće i sestara koji ga nose zbog poniženja u tijelu i duši, zbog sumnjičenja i izvrgavanja sramoti, slikom i pisanom riječi, a bez mogućnosti obrane svoje časti i časti svoje obitelji. To su i naši prognanici i izbjeglice, invalidi, starci,

Don Nedjeljko Zubović

USKRS

Svečanim uskrsnim bdjenjem, koje se oduvijek u Crkvi smatralo vrhuncem slavlja otajstva vjere, u katedrali sv. Stošije zadarski je nadbiskup mons. Ivan Prenda predvodio je liturgijsku proslavu uskrsnog blagdana. U bdjenju te svete noći, koja je svojim osvitom bila svjedok najvećeg događaja u povijesti čovječanstva, kad je Krist svojim uskrsnućem postao pobjednik nad smrću i poveo Ocu otkupljeno čovječanstvo, u Crkvi su se od najranijih vremena pripravnici za krštenje uvodili u Kristovu zajednicu vjernika. Tom prigodom nadbiskup Prenda podijelio je dvanaestorici katekumena sakramente kršćanske inicijacije. U svojoj riječi nadahnutom temeljnom misli vodiljkom cijelogova vazmenog bdjenja, a to je ropstvo-sloboda, tama –svjetlo, on je istaknuo da Crkva u svetoj noći dovodi vjeri sinove i kćeri spremne prijeći iz

napušteni i zaboravljeni, nezaposleni mladi stručnjaci kojima je ugrožena budućnost. Tu se ubrajaju još obitelji mlađih ljudi koji su postali robovi ovisnosti nagnuti nad ponornom neizbjježne smrti, a tek su u jutru života. Danas se ne smije ostati bezosjećajan uz križ tolikih velikodušnih obitelji koje se ne boje života i rađanja djece, a nisu shvaćeni niti podržani od onih u čijim rukama je zakon i raspodjela dobara. Svi ti križevi stupaju se u jedan Kristov križ Velikoga petka, izrekao je u svojoj propovijedi, koja je uslijedila nakon pjevanja Muke Gospodnje nadbiskup Prenda. Poslije klanjanja križu i svete pričesti krenula je procesija predvođena križem iz katedrale središnjom gradskom ulicom do crkve sv. Šime. U procesiji su se pučkim napjevom pjevali pokornički psalmi i prijekori, a u crkvi sv. Šime drugi dio "Gospina plača". U svim zadarskim župama liturgijskom službom, pjevanjem Muke i procesijama s križem uz brojno sudjelovanje vjernika proslavljen je Veliki petak.

Don Nedjeljko Zubović

tame u svjetlo, iz ropstva u slobodu. Sakramenti su temelj novoga odnosa krštenika prema Kristu i njegova položaju u zajednici vjernika. Krštenik postaje dionik svih dobara koje je Otac u Kristu darovao svijetu. Uz katekuene i njihove kumove, rodbinu i prijatelje liturgijskom bdjenju nazočilo je i ove godine mnoštvo vjernika. U ostalim zadarskim župama u svetoj noći još su trideset i dvojica katekumena primili sakramente kršćanske inicijacije.

Središnju euharistiju u ispunjenoj katedrali sv. Stošije na prvi Uskrs u trećem tisućljeću, u svečanoj koncelebnaciji predvodio je zadarski nadbiskup. On se nazočnim vjernicima obratio riječina inspiriranim na evanđeoskim tekstovima o Kristovu uskrsnuću. Uskrs povezuje dvije zajednice ili dva pokoljenja iste

čine žive osobe, konkretne stvari, svakidašnje situacije, redovita komunikacija, naporni rad...

Da bi odgojio svoje učenike Isus je upotrijebio metodu stvarnosti, metodu istinitosti, prakse, metodu Tabora i Kalvarije. Govorio je konkretno koristeći se slikama, simbolima, primjerima iz života i prirode; slušatelje je stavljao u određenju sredinu želeći izazvati njihove reakcije ostavljajući im pri tom potpunu slobodu izbora.

Isus je glavni čimbenik u odgojnog djelu ali ima mjesta i za nas i mi možemo graditi, raditi; svi koji u Crkvi propovijedaju Riječ Božju, grade, izgrađuju, kaže sveti Augustin.

Isus i osobni odgoj

U evanđeljima se mogu naći primjeri prigodnog osobnog odgoja, ali i primjeri sustavnog odgoja. Ti primjeri su Isusovi "susreti" i "dijalozi". Isus izabire susrete, daje im stil i ritam, ovisno o osobama koje susreće.

Isus strpljivo odgaja, navedimo samo primjer:

- Petru potiče na velikodušno praštanje... "Ne kažem ti do sedam puta, nego do sedamdeset puta sedam" (Mt 18, 21);
- uči ga da nadvlada pretpostavke "Gospodine, a zašto sada ne bih mogao poći za tobom...." (Iv 13, 37);
- potiče ga da bdi i moli, "Šimune, spavaš? Jednu uru nisi mogao probdjeti?" (Mk 14, 37);
- da više važnosti posvećuje pobjedivanju sebe samoga nego pobjedivanju drugih, "A Šimun Petar isuče mač....Nato Isus reče Petru: "Djeni mač u korice...." (Iv 18, 10-11);
- da se zna uspraviti, ustati poslije pada zbog slabosti, "Gospodin se obazre i upre pogled u Petra, a Petar se spomenu riječi...." (Lk 22, 61).

Isus apostole spremi za veliku odgovornost zato ih ne drži ovisne o sebi nego potiče da sazriju, da budu odrasli: šalje ih propovijedati,

a prethodno im je pokazao kako se treba ponašati, "...ništa ne uzimajte na put: ni štapa, ni torbe, ni kruha, ni srebra! Idite, šaljem vas kao janjce među vukove...." (Lk 9, 1-8; 10, 1-21).

Isus ljubi strpljivom ljubavlju koja pretiče, no u isto vrijeme snažno i moćno ispravlja čovjekove pogreške. Evangelje je naš odgojni program, Isus nam je Učitelj, zato ga vjerno promatrajmo kako odgaja i nadasve usvajamo njegove pedagoške metode, njegov stil i ritam.

Isusovi susreti u slici

U mom katehetskom radu redovito koristim govor slike te ču to s vama rado podijeliti jer dobro je znati i koristiti sva metodička pomačala u svrhu boljeg navještanja Isusa, njegove riječi i približavanja Njemu koji nam govori na razumljiv način, ali i u slici. Naravno da ču uzeti slike susreta u raznim životnim situacijama čitajući poruku i pouku za moj život i one kojima smo poslani.

Isus raširenih ruku

Dođite k meni svi izmoreni i opterećeni i ja ču vas odmoriti! Dođite i vidite rekao je Isus dvojici učenika koji su došli od Ivana k njemu, i ostali su. I nas poziva dođite i učite od mene jer sam blaga i ponizna srca. Dođite i pitajte, dođite i sve mi recite, recite mi svoje radosti, žalosti, traženja, brige. Dođite k meni ištući svjetlo u Riječi, kucajte razmatrajući je, razmišljajući o njoj i naći ćete u molitvi. I neprestano dolazite! I nemojte doći sami, dovedite mi svoje najbliže...

Milosrdni Samarijanac: Lk 10, 30-37.

Ovdje ćemo postaviti samo jedno pitanje: "Tko je moj bližnji?"

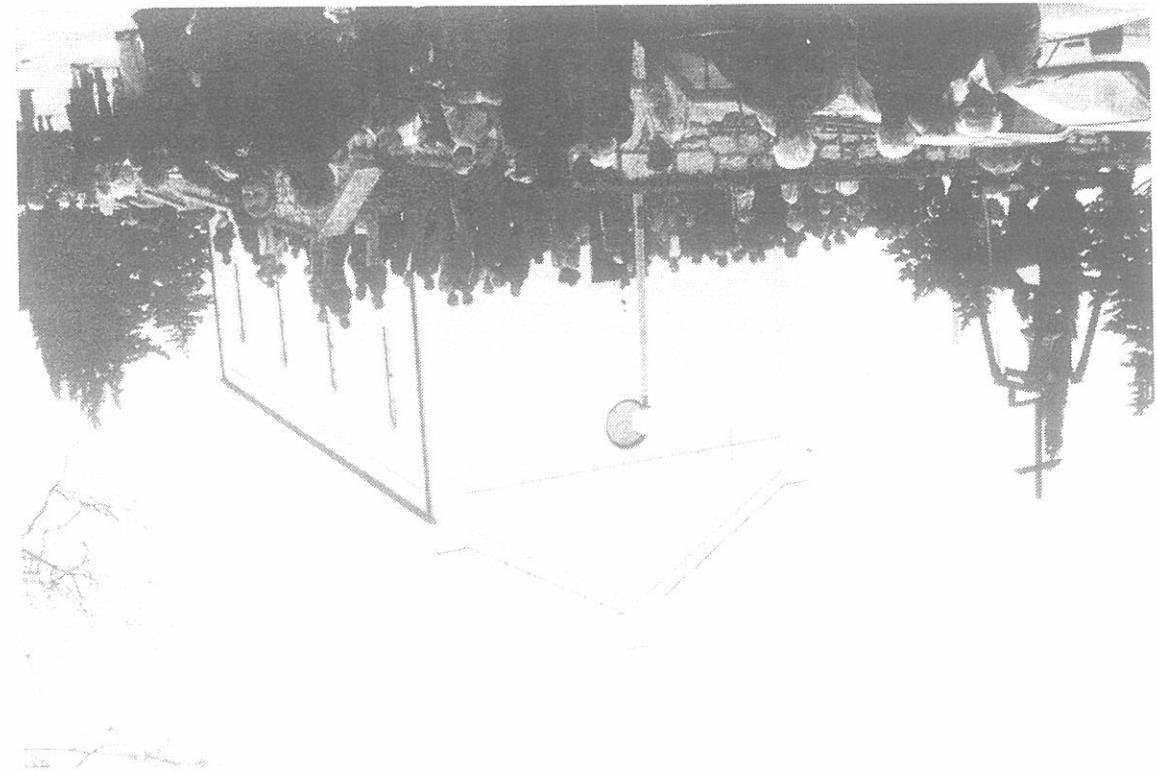
Ovim primjerom Isus radikalno tumači pojam bližnjega: svi su ljudi braća, njegov Otac je

Kasiceva prijevođa koji su pazio da pristupi
grbu, je govorio o prisarima i prepisivacima
na Katalickom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu.
Prijevodu Biblije. Dr. fra Peter Basic, profesor
podukao Kasicu sustavnošću dosljednosti
jeziku koji nemaju latinskom pismu, i
je Kasicicu priješto hrvatske glasovu latinskom
lje Derossi iz Zadra je obasnio na koji nade
brovniku radio na prijevodu Biblije. Prof. Ju-
Propagande iz Rima, budući da je Kasicic u Du-
jatva dosla od dubrovackog Nadbiskupa i
od strane Ivana Tonka Mlinavica, tako je inicij-
ativu sprječeno iskajne Kasiceve prijevođa Biblije
te u Zagrebu, koji je posastio kako je
profesor na Katalickom bogoslovnom fakultetu
potom je govorio akademik dr. Ivan Golub,
hrvatskoj jezikoslovioj, kujizvenost i kulturnu
čili božeg upoznavao Kasicu opusa za
je uradeno u poslijednjih desetak godina u
dahunitim izlaganjem on je podvukao sve što
glasena godinom Bartola Kasic. Svogim na-
Kasiceva djela te da je 2000. godina pro-
sluzniji kod nas u Potocanju istazivana
greba dr. Valimir Horvat, jedan od najza-
stavljača. Prvi je govorio isusovac iz Zag-
a Biblje u kojem je sudjelovalo više pred-
nika Fabbianica prislu se predstavljanju
Nakon pozdravne prijeći paskoje gradonačel-
stio je nadbiskup Prendra.

nastavila davači svima svoje spaseњe, nagle-

kogem on uskršli i zivi u svoyoj Crkvi i danas
njegovo život. Ono nije krajga već Osoba po
Iussove prijeći, već i njegove postupke, čitav
ništvo s njime. Evamdejje ne sadržava samo
nacjin i u svome vrijeme može doći u zased-
rijeći sakramenat Riječi i one ga stvarno
nеком, nego oktira samoga sebe. Njegove su
bilja, i kad Isus govoriti, ne govoriti o nečemu ili
egzistencijalnom. U Iusu se Riječ Božja nosi-
govječanstva nije samo verbalan, nego živ i
vidljivom i čujmom. U Iusu je u svoyoj riječi istaknuo
hanskijskog slavija je u svoyoj riječi istaknuo
Srećkom Fikom-Petecem. Predvodičem. Predvodičem don
jedno s nadbiskupom u mru mons. Mart-
jone. Ivan Prendra, nadbiskup zadarski, za-
koncelebracijski više svećenika predvodi
započelo je euhanskijskim slavljem kose je u
skog jezikoslovioje. Predstavljanje protiskaka
tvorac prve hrvatske gramatike i otac hrvat-
samo uskom krugu ljudi poznati Bartol Kasic,
zantsvenoj i kulturnoj javnosti do danas
ječa postupno se oktira hrvatskoj religijonosj,
isuovaca, Bartola Kasic. Posljete tri i pol stol-
protiškak Biblje nazvanosti Pazzina, na dan grada Pag, svećemo je predstavljen je
čekli Sveti Marije Škole „Bartol Kasic“ u Zborinoj
ureda i Srednje Škole „Bartol Kasic“ u Zborinoj
U organizaciji Matice hrvatske, Nadzupnoj

Povjetačne crkve Sv. Jurja u Kruševu

UPAGU I ZADRU

PREDSTAVLJANJE PROTISKA BIBLIE BARTOLA KASICA

Don Nedjeđko Zubović

Katohetskoj utrada. Euhanskijskim slavljem,
dovoljstvo podrskom Nadbiskupiye kroz rad
jasma i stavove u kojima su upozorili i na
problemne svoje struke, izrazavajući svoje za-
sugjeće i biti nositelji nade, ljudavi i vjeruju-

stro i sam Iusus potvrđuje svosom riječu i svosim
zivotom. Iusus nam je učio i u opštedenju, on
ne očekuje da ljudi k nešmu dolaze već sam k
evanđelje i uvjek ostavljajući svakome slobo-
dan izboru što je silika i posljage svakog vjer-
oučitelja, zaključući je svome izlaganje preda-
vacica Č.S. Bartola Kasic. Prekazin, OSU

HVALA VAM LJEPAL

SESTRA BEATA PRKACIN, OSU

koje čovjekov smisao traže u progresu, demokraciji, slobodi, blagostanju, radničkoj klasi... ali sekularizirani svijet ih uzima kao apsolutnu vrijednost kao savršen i definitivan izraz autentičnog humanizma. Iako im je značenje nejasno i proturječno, predstavljaju se i nude kao jasne i svima razumljive.» Na kraju misnog slavlja prigodnu riječ okupljen-

ima je uputio župnik don. Emil Bilaver posebno zaželjevši da nam sv. Josip u ogromnim poteškoćama i novim evangelizacijskim i misionarskim zadaćama pomogne da ne kaptuliramo.

Don Emil Bilaver

SEMINAR ZA VJEROUČITELJE

U organizaciji Katehetskog ureda zadarske nadbiskupije održan je u Zadru, u srijedu 21. ožujka, u prostaorijama Pastoralnog centra župe Uznesenja Blažene Djevice Marije na Belafuži, seminar za vjeroučitelje u školama i za župne katehete. Na tom stručnom skupu, koji je ušao u Katalog stručnih skupova Ministarstva prosjekte i športa RH za tekuću školsku godinu, ponajviše bilo je govora o ulozi vjeroučitelja u školsko-obrazovnom sustavu i o načinu njihove pravilne edukacije. Susret, na kojem je nazočilo više od stotinu vjeroučitelja koji pastoralno djeluju u zadarskoj nadbiskupiji, je započeo molitvom srednjeg časa i kraćim pozdravom mr. don Gašpara Dodica, predstojnika Nadbiskupskog katehetskog ureda. Potom se nazočnima izrazima podrške, ohrabrenja i zahvalnosti obratio zadarski nadbiskup mons. Ivan Prendić ističući ovaj skup kao trenutak zajedništva, a budući da je Crkva otajstvo zajedništva, pozvani smo da s ovog seminara ohrabreni Kristovom riječi odemo još odlučniji i spremniji za navještanjem evanđelja. Vjeroučitelje vidim kao bitne sudionike u novoj evangelizaciji Crkve na početku tisućljeća, o kojoj neumorno govori sv. Otac papa Ivan Pavao II. Obilazeći posljednjih dana naše župe u svojim sam pastirskim pohodima posjetio i škole te mogu izraziti zadovoljstvo da nakon početne nesigurnosti vjeronauk u školama polagano staje na zdrave noge. Naša stručnost je veliko oružje i kapital s kojim bez straha možemo ići u naše škole i odgojne ustanove, i zato je rad na

edukaciji vjeroučitelja jedan od temeljnih razloga održavanja ovakvih seminara. Ozbiljnim radom i životnim svjedočenjem naše vjerničko poslanje može doći do izražaja u društvu i tada se ne trebamo bojati za plobove svoga rada, naglasio je nadbiskup Prendić te izrekao svesrdnu pomoć i zalaganje hrvatskih biskupa da vjeronauk sačuva svoje mjesto u odgojnem sustavu države.

Stručno predavanje na temu: "Uloga osobe katehete u fazama katehetskog procesa – Katehetski rad po modelu Isusove pedagogije" održala je mr. č.s. Beata Prkačin iz Zagreba, naglašavajući važnost molitve, slavljenja nedjeljne euharistije i sakramenta pomirenja kojim se vjeroučitelji trebaju voditi u svom katehetskom radu. Bez Krista u svakodnevnom životu, pa i u vjersko dogolu ne možemo ništa učiniti. Isus je jedini učitelj, a njegovi učenici – apostoli su iz njegovih djela prepoznali kršćansko poslanje svakog čovjeka. Sve što je Krist izgovorio u njegovim djelima nalazi ostvarenje i potvrdu. Stoga Božja riječ ima veliku ulogu u Crkvi danas. Vjeroučitelj je posrednik koji komunikacijom ostvaruje zajedništvo u školi i u okruženju u kojem se svakodnevno kreće. U svojem daljenjem izlaganju s. Beta je pojašnjavala brojne Isusove susrete s ljudima u kojima on uvijek na jednostavan i ljudima blizak način govori o svome učenju. U radu vjeroučitelja čovjek je uvijek na prvom mjestu, a ne ideje ili ideologije. Zakon i propisi nisu nikad iznad čovjeka,

POVELJA blagoslova gradilišta i polaganja temeljnog kamena nove župne crkve Kraljice svete krunice u Pridrazi

U ime Kristovo. Amen.

Godine Gospodnje 2001., od rođenja Spasitelja Isusa Krista, u župi Pridraga, na Uskrnsni ponedjeljak, mjeseca travnja, dana šesnaestoga, kada je vrhovni poglavatar katoličke Crkve bio papa Ivan Pavao II.; zadarski nadbiskup mons. Ivan Prendić, za župnika don Nikole Tokića, uz brojnu nazočnost svećenika i vjernika, blagoslovio je gradilište i položio temeljni kamen nove župne crkve Kraljice svete krunice.

Nadbiskup:
Mons. Ivan Prendić

Župnik:
Don Nikola Tokić

Župno vijeće:
Pedić Vladimir, Vinko Zubčić

POVELJA posvete nove župne crkve sv. Jurja u Kruševu

U ime Kristovo. Amen.

Godine Gospodnje 2001. od rođenja Spasitelja Isusa Krista, u župi Kruševu, mjeseca travnja, dana dvadeset i trećega, kada je vrhovni pastir katoličke Crkve bio papa Ivan Pavao II., zadarski nadbiskup mons. Ivan Prendić, za župnika fra Mladena Kovačevića, uz nazočnost brojnih svećenika i vjernika, posveti novo izgrađenu župnu crkvu sv. Jurja.

Nadbiskup:
Mons. Ivan Prendić

Župnik:
fra Mladen Kovačević

Župno vijeće:
Joso Medium, Ante Anić, Joso Jurica

zažit u čovjeku kao dar - to je vjera u Bogoga i vjeru u vječnu život. Na Božji govor su učili slobodu i vječni život. Na Božji govor ovi jezici treba dati osobni odgovor - u osobnoj duši s njim. Preuzimanje programa sv. Jozefu niste nikakva driskošt, nego je samo jedan izazivimo u jednom vremenu kad se Crkvu s jenim naviještajem istine o čovjeku i Bogu uživiti još prostore djelelova maja unutar sakristije. Uvermeni krišćani se trebaju reevangelizirati, skreno se pitati o smislu života, o nadarava- om i vječnom životu jer takav govor je bloki- zađenutom arheolom mita, magiji i utopije,

DUHOUNA OBNOWA U OBROVČU

VJESTI I DOGADAJI

B.R. 5-6/2001

VJESNIK

VJESNIK

B.R. 5-6/2001.

Don Emil Bilaver

ez mnogo smisla za komunikacija i upoznata je posedimica koji nemam osjećaja da je u treba varati smisao u život. Kriza obitelji i olijen, ne osjeća se vrijednost u društvenu i zato uživo je posedimica koji nemam osjećaja da je u tra puštim ulicama neobnovljene gрада. besčijino eza poslemost dovoli govjeka da besčijino

Medu nasm manjim gradaovima u Nadbisku-pjisi je Obrovac. Novo radnje, duhovna i materijalna potreba redenirana je pastoralna izazvala je trošicu svećenika zadrške nadbisku-pjije da odriče duhovni obnovu na nacini semi-mara za evangelizaciju Crkve. Voditelji: mons. Mihivyo Bolobanic, generalni vikar Zadarske nadbiskupije i župnik sv. Stosije, don. Jerolim Lenkic župnik župe Turski i domaći župnik Obrovaca i Medvиде don. Emili Blavier pod geslom: »OČE TEBI JE SVE MOGUĆE« svjese kateheze i duhovne meditacije razlagali su nazoznim vjernicima od 20-24 ožujka 2001., u velikos dvoarabi Doma kulture.

Mons. Ivan Prenda

Mons. dr. Simeone Duca
Donator:

Zupno vijeće: Denis Ikić, Stana Seređarović

posvete nove župne crkve Uznesenja Marijina

POVELJA

ime Kristovo. Amen.

PROSLAVA SVETOG JOSIPA U OBRVOĆU

Blažgadan sv. Josipa u Dobrovcu, 19. ožujka ove godine proslavljene je u Širem krušu župne zadržanice i u jednou atmosferi duhovnog pristateljstva i osobne povezanosti. Sredinje misno obrovacu i nazoznich svečenika predvadilo je slavije pred mostom okupljeneh vjernika don. Gasparr Dodić voditelj Katedreškog zavoda Zadarške nadbiskupije i župnik Župne Kistane - Novo Jansjevo. Propovijednik je u nadahnutoj propovijedi istaknuo lik svetog Josipa, čovjeka pravedna, vjerna i bogobožnosti propovijedničke.

Izuski životima smislala i da ga treba razbiti u ljestvici: Postoji u čovjeku izvorna sigurnost da naviještati i svjedočiti svojim životom ovu jazanu.» Mi slovateći sv. Josipa pozvanu smo slijepu, čovjeka pravedna, vjerna i bogobožnosti propovijedničke.

Izuski životima smislala i da ga treba razbiti u ljestvici: Postoji u čovjeku izvorna sigurnost da naviještati i svjedočiti svojim životom ovu jazanu.» Mi slovateći sv. Josipa pozvanu smo slijepu, čovjeka pravedna, vjerna i bogobožnosti propovijedničke.

Pavle Mikić, Stipe Mikić, Mladen Lenkić
Zupno vijeće:
Mons. Dr. Simeone Duca
Donator:
Mons. Ivan Prendza
Nadbiskup:

Godine Gospodinje 2001. od rođenja Spasitelja Isusa Krista, u župi Dráčevecu Zadarškomu, mjeseca svibnja, dama Šestoga, kada je vrhovni pastir katoličke Crkve bio papa Ivan Pavao II.; zadarški nadbiskup mons. Ivan Prendić, za župnika don Rozarija Šutrina, uz naznacnost darovatelja mons. dr. Šime Duca i brojnih svećenika i vjernika, posveti novoizgradenu župnu crkvu Ljubaseniku.

ime Kristovo. Amen.

Mons. Dr. Simeone Duca

Zupno vjeće:

Don Rozario Sutrin
Zupnik:

NAŠI JUBILARCI

* 40 godina svećeništva slave:

- Mons. Milivoj Bolobanić, generlani vikar (29. lipnja 1961.)
- Don Mihovil Cukar, župnik Oliba (29. lipnja 1961.)

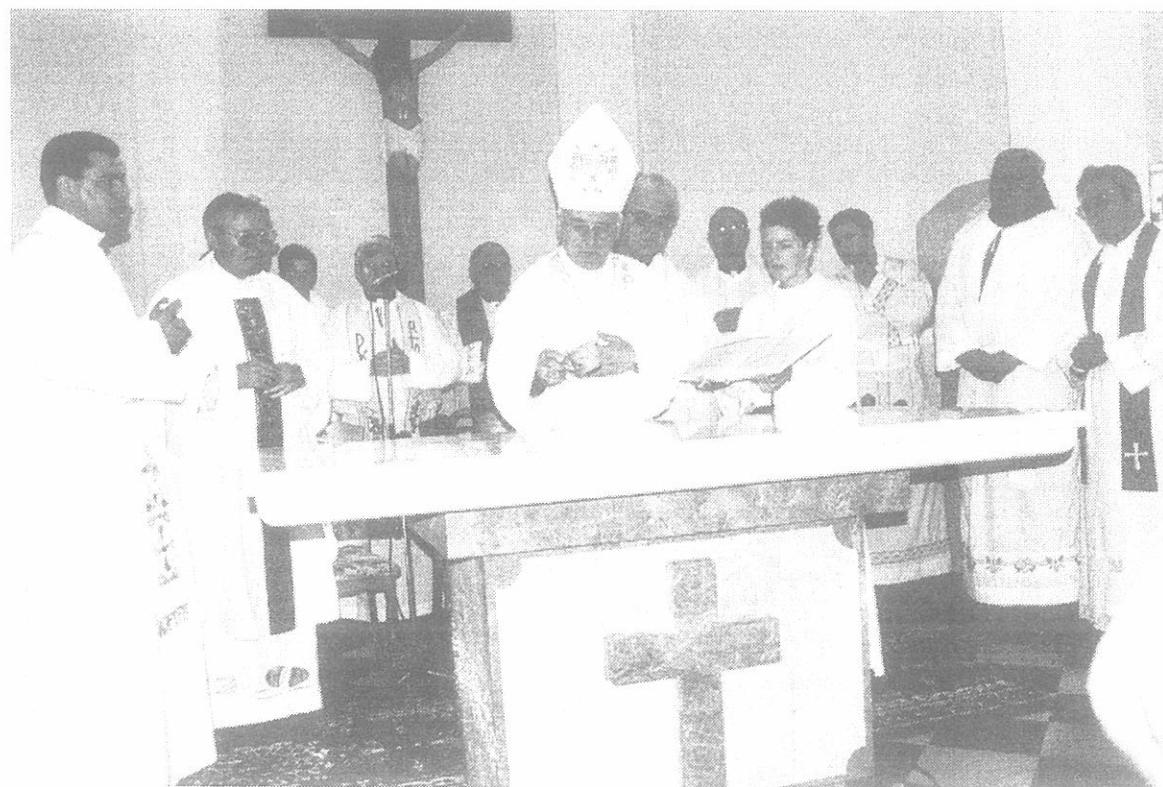
* 30 godina svećeništva slave:

- Don Ivan Kevrić, župnik Visočana i Radovina (29. lipnja 1971.)
- Don Pavao Zubčić, župnik Sukošana i Debeljaka (29. lipnja 1971.)

* 25 godina svećeništva (srebrni jubilej) slavi:

- Don Mladen Kačan, župnik sv. Ante, Zadar-Smiljevac (29. lipnja 1976.)

Čestitamo i molimo Božji blagoslov!

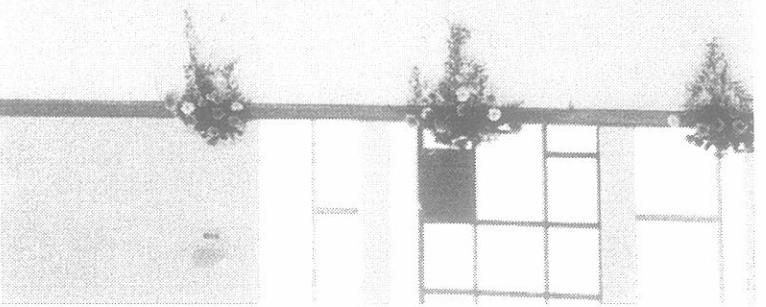
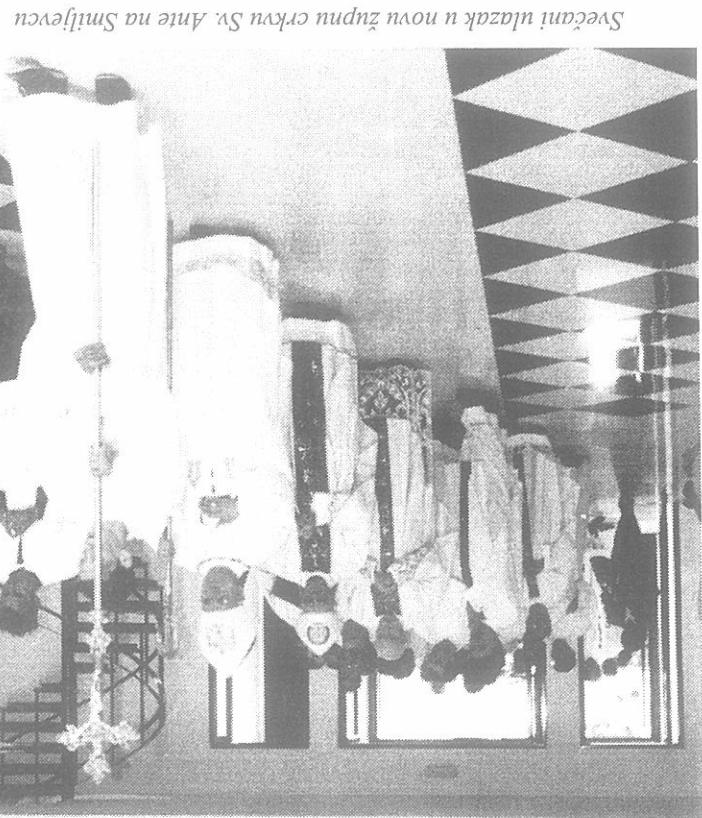
Posveta novog oltara, Kruševo

Blagoslov i polaganje kamena temeljca nove župne crkve u Pridrazi

Popsveta oltara, Zadar-Smiljevac

SVЕĆENICI neka se prjave u Nadbiskupski ordinarijat u kojem će krugu obaviti duhovne vježbe.
S radosću Vas pozivam na 40. SVЕĆENICKI DAN ZADARSKIE NADBISKUPIJE koji će se održati u srijedu, 20. lipnja 2001., u Obravcu, u prostorijama Doma kulture i župnoj crkvi sv. Andrije Kruse.

DUHOVNE VJEŽBE ZA SVЕĆENIKE U 2001. GODINI

U našoj Nadbiskupiji, tijekom 2001. godine, bit će dva kruga duhovnih vježbi:

1. Prvi krug bit će u Samostanu sv. Pavla na Školjicu - 3., 4. i 5. srpnja 2001. Voditelj: don Andrija Vrane

2. Drugi krug, također u Samostanu sv. Pavla na Školjicu - 3., 4. i 5. srpnja 2001. Voditelj: O. dr. Andelko Domazet OFM.

SVЕĆENICKI DAN
Broj: 973/2001.
Zadar, 4. svibnja 2001.

Draga braće svеćenici,

Program

- Prof. dr. Tomislav Ivanić - SVЕĆENICKA duhovnost - temelj svakog pastoralnog plana (Nadbiskupije, dekanata, župe)
- Predavanje:
- Dom kulture, Obravac:
- Pauza
- Razgovor predavača s prezbiterima o iznesenoj temi

Župna crkva sv. Josipa:

12,00 - Euharistijska koncelebracija, predvođeni o. Nadbiskup 13,30 - Zajednički objed u restoranu "Kralada".

Dolazak u Obravac osobnim vozilima. Ponjeti za koncelebraciju: nabolavnik, albu, posas i stolni.
Isčekujuci s radosću naš susret, u Gospodinu Vas pozdravljam i blagoslovljjam.

+ Ivan, v. r.
nadbiskup

OBAVIJESTI

ODREDBE

Prijave i rokovi:

Srpanjski rok:

- prijave: od 2. do 4. srpnja 2001.
- spiti: 9. srpnja 2001. u 9 sati
- upis: 16. srpnja 2001.

Rujanski rok:

- prijave: od 3. do 5. rujna 2001.
- ispiti: 6. rujna 2001. u 9 sati
- upis: 12. rujna 2001.

Ravnatelj:
Mr. don Marinko Duvnjak

POBOŽNOST PRESVETOM SRCU ISUSOVU

Nadbiskupski ordinarijat Zadar

Broj: 976/2001., 4. svibnja 2001.

Lipanske pobožnosti posvećene su Presvetom Srcu Isusovu, poput onih u svibnju njegovoj i našoj Majci Mariji, povlaštena je prigoda okupljanja naših župnih zajednica i njihova molitvenog odgoja. Potičem vas i na to nastojanje koje u cijelovitom pastoralnom djelu može uroditи neslućenim plodovima za pojedince i cijelu župnu zajednicu. Uz doliku pripravu i proslavu blagdana Presvetog Srca Isusova, taj mjesec je prigoda da se počne s obavljanjem pobožnosti prvih petaka koji su u nekim zajednicama osnažili euharistijski život vjernika.

Predlažem da cijela Nadbiskupija obavlja tu pobožnost na dvije nakane:

- za milost praštanja i
- za spas naše mladeži od zla ovisnosti.

Nadbiskup:
+ Ivan, v.r.

OBVEZE PREMA NADBISKUPIJI

Nadbiskupski ordinarijat Zadar

Broj: 977/2001., 2. svibnja 2001.

Završetak drugog tromjesečja prigoda je da se urede sve obvezе župa i pojedinaca prema Nadbiskupiji. To su: Mlade nedjelje, Fond "Dom Božji" za obnovu porušenih i gradnju novih crkava u našoj Nadbiskupiji, Korizmena akcija "Pomoći prognanoj i doseljenoj braći", Božji grob, Petrov novčić, i sva eventualna dugovanja bilo Ekonomatu ili Nadbiskupskoj knjižari.

Nadbiskup:
+ Ivan, v.r.

DAN REDOVNICA

Broj: 974/2001.
Zadar, 4. svibnja 2001.

Poštovane sestre,

s radošću Vas pozivam na ovogodišnji DAN REDOVNICA ZADARSKE NADBISKUPIJE koji će se održati u srijedu, 6. lipnja 2001., u mjestu Ugljan na otoku Ugljanu, u Samostanu sestara Kćeri milosrđa.

Program

9,00 - Treći čas

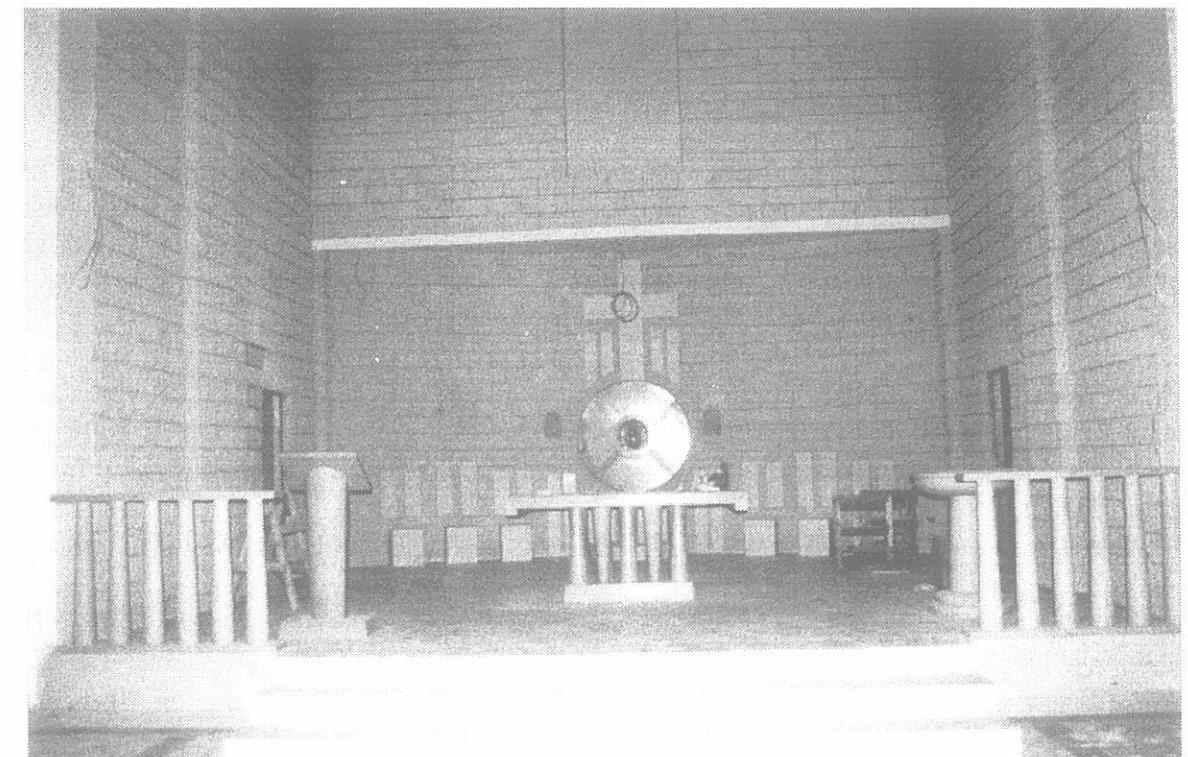
- Predavanje: Vlč. Andrija Vrane: *Radost iz življenoga evanđelja*
- Pokorničko slavlje s osobnom isповijedi
- Euharistijsko slavlje, predvodi o. Nadbiskup
- Zajednički objed

Napomena:

Trajekt iz Zadra za Preko polazi u 7,30 i zatim autobus za Ugljan.

S radošću isčekujući zajednički susret, u Gospodinu Vas pozdravljam i blagoslovljam.

+ Ivan, v. r.,
nadbiskup

Svetište nove crkve, Dračevac Zadarski

Za svakog Šjemeništara Zadarske nadbiskupije rođeli su župnik i
mjesečno doprinosići svoj skromni doprinos u iznosu od 200,00 kuna.
Svi kandidati, i za Šjemeništete i za Gimnaziju, priste upisa trebaši
jednini od dogovorene i Šjemeništut. Odgovarajući razgovor treba
Razgovori s kandidatima za Gimnaziju i njihovim rođeljima obave
kandidatima za Šjemeništete i njihovim rođeljima 27. i 28. lipnja 2012.
Svi učenici kupuju potrebne knjige vlastitim sredstvima, osobno
(ukoliko se organizira).

UPI S U SEMENISTE I VTKS
Broj: 982/2001.
Zadar, 4. svibnja 2001.
Dionosimo dopise Nadbiskupskeg sjemenista „Zmajevic“ i Visoke teološko-katehetske škole s
kogima se objavljaju upisi u školsku/akademsku godinu 2001/2002. Ustrođo poticem svu braću
župniku na suradnju s objema ustanova ma glede upisa novih polaznika.

Za svakog Šemjeničtarača Zadarške nadbiskupije roditelji (čupnik ili čupa) dužni su Šemjeničtu mjesecno doprinositi svuj skromni doprinos u iznosu od 200,00 kuna.
Ravnatelji:
don Joso Kokic

+ Ivan, V. I.
nadbiskup
Nadbiskupsko sjemenište „ZMAJEVIĆ“
Broj: 18/2001. Zadar, 2. svibnja 2001.

Upis u akademsku godinu 2001/2002 i razredbeni postupak

Osim ujih u sljedećoj školskoj godini u Nadaškupsku klasičnu gimnaziju u L. razred upisali
bismo i druge mladice, zeljne istinskog znanja i odgoja u pravim vrednotama – a da su iz dobrih
kršćanskih obitelji. Oti bi, dake, bili vanjski polaznici naše Gimnazije, a stanovači bi kod svog
roditelja.

- Preslik domovnica
- Rodni list
- Krsni list
- Svjedodzba zavarivanog ispita
- Svjedodzbe svih razreda srednje škole
- Preporuka čupnika
- Molbu
- Dvije fotografije (formata 4 x 6 cm i 3 x 4 cm)
- Prijave bez navedenih priloga niti se uvaziti.
- Razredbeni ispit obuhvaća:
- Bodovanje postignuća u srednjoj školi
- Obiti ispis je

Bodovanje postignuća na zaredbenom ispit u kojim obuhvaca provjeru znanja iz: Hrvatskog jezika, Povijesti, Vještina i druge predmete. Maksmilan Brod bodova iznosi: 60

Učenici koji su ostvarili pravo upisa upisuju se u utvrđenim rokovima na osnovi izvornih dokumenata koje prilaže u upisnicu.